

Autor:
Libor Zachař

Vedoucí diplomové práce:
Prof. Ing. Jan Váchal, CSc.

duben 2006

Optimální prostorové a funkční uspořádání pozemků v KPV

DIPLOMOVÁ PRÁCE

Studentská 13, České Budějovice, 370 05

OBOR POZEMKOVÉ ÚPRAVY A PŘEVODY NEMOVITOSTÍ

KATEDRA POZEMKOVÝCH ÚPRAV

ZEMĚDĚLSKÁ FAKULTA

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Katedra: pozemkových úprav
Zemědělská fakulta
Akademický rok 2003/2004

Jméno a příjmení:

Libor Zachař

Studijní program:

M 4101 Zemědělské inženýrství

Studijní obor:

Pozemkové úpravy a převody nemovitosti

Název tématu:

Optimální prostorové a funkční uspořádání pozemků v KPU

Zásady pro vypracování:

(v zásadách pro vypracování uveďte cíl práce a metodický postup)

Cílem práce je navrhnout optimální prostorové a funkční uspořádání nově vyčleňovaných pozemků v rámci zájmového území konkrétní PU při dodržení závazných pravidel pro směnu pozemků.

1. V rámci řešeního projektu KPU provést zhodnocení návrhu vyčleňovaných pozemků z hlediska přiměřené kvality, vzdálenosti a výměře.
2. Bude posouzen princip homogenity půdních okrsků pomocí APS, GAS, vymezeny budou geomorfologické charakteristiky.
3. Posouzena bude technickohospodářská optimalizace nově navržené půdní držby (tvar, velikost pozemků, přístupnost).
4. Provedeno bude souhrnné posouzení navrhovaného řešení v KPU s návrhy nápravných opatření.

Anotace

Autor: Libor Zachar

Vedoucí DP: Prof. Ing. Jan Váchal, CSc.

Téma : Optimální prostorové a funkční uspořádání pozemků v KPPU

English version: Optimal spatial and functional plots organization in complex land consolidation

Cíl:

Cílem této práce je poukázat na možnosti propojení návrhu nové pozemkové držby v komplexní pozemkové úpravě vytvořeného pomocí návrhových kritérií přiměřené ceny, výměry a vzdálenosti s návrhem vytvořeným pomocí blokace homogenních pozemků v rámci metody GAS (geneticko-agronomické půdní skupiny).

Zohledněna budou také technicko-hospodářská kritéria velikosti, tvaru a přístupnosti na dané pozemky ve vztahu k danému návrhu.

Propojení bude aplikováno na pozemky vybranych vlastniků řešené KPPU v katastru obce Kvítkovice.

V Českých Budějovicích, dne 20.4.2006

Prohlašuji, že tuto diplomovou práci na téma **Optimální prostorové a funkční uspořádání pozemků v KPT** jsem vypracoval samostatně a použil jsem literární zdroje, které cituji a které jsou uvedeny v přehledu použité literatury.

Prohlášení

Libor Zachař v.r.

Poděkování

Na tomto místě bych rád poděkoval pracovníkům firmy Agropoz v.o.s, West projekt s.r.o a Obecnímu Úřadu v Kvítkovicích za poskytnutí materiálů, které mi posloužily jako základ pro zpracování této práce a v neposlední řadě prof. Ing. Janu Váchalovi, CSc. za cenné rady a připomínky.

1	Úvod	7
2	Literární přehled	8
2.1	Krajina a pozemkové úpravy	9
2.2	Historie pozemkových úprav	10
2.2.1	Pozemkové úpravy ve středověku	10
2.2.2	Pozemkové úpravy v období 1848-1940	11
2.2.3	Socialistické pozemkové úpravy	13
2.3	Půda	15
2.3.1	Půdní fond	16
2.3.1.1	Půdní fond ČR	16
2.3.1.2	Zemědělský půdní fond	17
2.4	Společná zařízení	19
2.5	Prostorová a funkční optimalizace druhů pozemků v krajině	19
2.5.1	Definice pojmů	19
2.5.1.1	Priměřenost kvality, výměry a vzdálenosti	20
2.5.1.2	Obecná pravidla pro výměny pozemků a zákonné posuzování přiměřenosti	20
2.5.1.3	Obecná pravidla pro prostorové funkční optimalizaci zemědělských pozemků	21
2.5.1.4	Prostorová optimalizace	22
2.4.1.5	Optimální velikost a tvar pozemků	22
2.4.1.6	BPEJ – Bonitovaná půdně ekologická jednotka	25
2.4.1.7	Vyšetření principu homogeneity půdních pomocí metody GAS a litogenních znaků APS	29
3	Cíl a metodika	32
3.1	Cíl práce	32
3.2	Metodika	33
4	Výsledky a diskuse	33
4.1	Analýza zájmového území	33
4.1.1	Geologické poměry a geomorfologická charakteristika území	34
4.1.2	Vodohospodářské poměry	36

4.1.2.1 Povrchové vody	36
4.1.2.2 Podzemní vody	37
4.1.2.3 Vodohospodářská bilance	37
4.1.3 Klimatické poměry	38
4.1.4 Fenologické fáze	38
4.1.5 Eroze	39
4.1.6 Biogeografické členění území	39
4.1.7 Kvalita ovzduší	40
4.1.8 Lesní hospodářství	40
4.1.9 Ochrana přírody a lokální ÚSES	41
4.2 Porovnání návrhu pozemků z hlediska návrhových kritérií	42
4.3 Porovnání nároku vlastníkům dle metodiky GAS - homogenita a heterogenita pozemků v katastru obce Kvítkovice	51
4.3.1 Charakteristika Bonitovaných půdně ekologických jednotek (BPEJ) zmiňovaných v této práci a vztahujících se k danému katastrálnímu území Kvítkovice	51
4.3.2 Posouzení homogenity a heterogenity navržených pozemků pomocí metody GAS	57
4.4 Porovnání nároku vlastníků podle kritérií technickohospodářské optimalizace pozemkové držby v katastru Kvítkovice	59
5 Souhrn poznatků	62
6 Závěr	63
7 Použitá literatura	65
8 Použité zkratky	67
9 Přílohy	68

Člověk v průběhu právě uplynulého tisíciletí zásahl svou činností velmi významně do přirozeného uspořádání naší krajiny, přičemž největší vliv na utváření rázu krajiny mělo a stále má zemědělství. V průběhu staletí docházelo k mohutnému kácení lesů za účelem zvešnění výměry orné půdy a spolu s tím vznikaly různé formy vlastnictví, které měly za následek prostorovou a funkční diferenciaci jednotlivých pozemků a následně i charakteru celých oblastí nebo regionů.

Dvacáté století a zejména jeho druhá část přineslo mohutnou intenzifikaci zemědělství jako hlavního nástroje pro obživu obyvatelstva. Toto napětí mezi lidskými potřebami a přírodou způsobilo značnou nerovnováhu jejíž následky jsou dnes viditelné na každém kroku. V období velkovýrobního socialistického hospodářství docházelo u nás k vytváření dysfunkcí krajinových ekosystémů a byla zcela potlačována vlastnická práva k nemovitostem.

Po změně politických poměrů v naší zemi po roce 1989 vyvstala nutnost narovnání majetkoprávních vztahů a tvorby a ochrany funkční krajiny. Proto byl odsouhlasen zákon č.284/1991 Sb. O pozemkových úpravách a pozemkových úřadech, který se stal spolu s dalšími vládními nařízeními základem řešení neuspokojivého stavu v této oblasti.

Komplexní pozemkové úpravy jsou hlavním nástrojem k obnově všech základních funkcí v zemědělské krajině a s návazností na územně plánovací dokumentaci. Jsou velmi širokým oborem, který v sobě zahrnuje mnoho činností týkajících se vytvoření nových pozemků, obnovu katastru nemovitosti, územního plánování, pozemních komunikací, lesního a vodního hospodářství a v neposlední řadě životního prostředí.

Rozhodující vliv na vytvoření ekologicky stabilní a fungující krajiny má prostorová a funkční optimalizace pozemků, jejímž citlivým návrhem respektujícím přirozené podmínky daného území, se dává krajině velká perspektiva do budoucnosti.

Ve této práci bude vysvětlen pojem optimální prostorové a funkční optimalizace, na základě vyhláskových kritérií bude provedeno zhodnocení provedeného rozdělení nové půdy držby v katastru obce Kvítkovice, dále bude na základě principů homogenizace půdních bloků pomocí BPEJ (bonitovaná půdně ekologická jednotka) provedeno vyšetření, zda se bloky nové půdy držby homogenizované pomocí vyhláskových kritérií shodují s bloky vytvořenými pomocí metody GAS (geneticko agronomické skupiny) a APS (agronomické půdní skupiny).

Krajinnu lze rovněž kvalifikovat podle různých hledisek. Takovým měřítkem je například míra vlivu člověka na ni s ohledem na genezi krajiny. Jsou to typy krajiny původní a nichž se člověk jako činitelel neuplatnil, nebo se uplatňoval pouze latentně. Takový typ už na území našeho státu nenalezneme, s určitými vyhradami sem můžeme zařadit jen některé předpovídat a řídit (MITCHAL, 1992).

danymi zákonitostmi, které lze kvantifikovat a kvalifikovat a tudíž je možno vyvoj krajiny (TOMAN, 1995). Někteří autoři pojednávají o krajině spíše jako o komplexu s jednoznačně v závislosti na přírodních a společenských podmínkách zpravidla i svěřané vyvíjel kulturně hospodářským vývojem, existuje uvnitř svých přirozených hranic, a který se po určitou dobu, konstatovat, že krajina představuje jednotný celek, který prošel určitým přírodním a je sloučení prvků přírodních a lidských, které na sebe vzájemně působí. Můžeme tedy další výklady, které hodnotí krajinnu z různých úhlů pohledu. Typickou definicí slova krajina funkčně propojených ekosystémů s civilizačními prvky. Na tuto zákonnou definici navazují krajinnu jako část zemského povrchu s charakteristickým reliéfem, která je tvořena souborem vymezit štyri tohoto pojmu. Zákon č. 114/1992 Sb. O ochraně přírody a krajiny, definuje Pro pojem krajina existuje mnoho výkladů a definic, které se snaží co nejkomplexněji

2.1 Krajina a pozemkové úpravy

2 Literární přehled

posouzení navrhovaného řešení v KPF s eventualitymi návrhy nápravných opatření. držby podle tvaru, velikosti a přístupnosti pozemků. Na závěr bude provedeno souhrnné Dale bude posouzena technickohospodářská optimalizace nově navržené půdní

s využitím BPEJ.

Litogenní znaky je možno převzít z číselného kódu BPEJ (5. číslo kódu) pozemků

- přibližně stejný vodní režim
- přibližně stejnou hloubku půdy
- přibližně stejnou zrnitost a skeletovitost půdy

(agronomicko půdních skupin):

základní agrotechniky je nutno zajistit i homogenitu litogenních znaků APS jednotky) je tak možno zařadit dle 2. a 3. čísla kódu BPEJ do příslušné skupiny. Z pohledu blízkých typů (GAS) zajištěna agregací do čtyř základních skupin. Každou HPJ (hlavní půdní Podle genetických typů je homogenita půdního typu nebo seskupení geneticky

Zdroj: Dumbrovský, 2000

Přirozená produkční schopnost půd	Vysoká	3	Nizká
	Nizká	4	
Citlivost škodám na ŽP	Vysoká	1	Nizká
	Nizká	2	

Tab č.1: Kriteria výběru území pro KPU

Reliktové prvky – výsledek působení progresivních prvků např. půda, společnost, vklady energie.

Progresivní prvky – klimatické a meteorologické podmínky, rostlinná a živočišná Vernadského (1935) určují strukturu produkčního území tři základní skupiny prvků:

Konzervativní prvky – geologicko-petrografický substrát, reliéf území a nadmořská výška.

Reliktové prvky – výsledek působení progresivních prvků např. půda.

Proto, aby byla krajina funkční a vyvážená, musí být i ekosystémy v ní dostatečně stabilní a odolné vůči rušivým vlivům. V dnešní intenzivně využívané krajině není možné, aby byla většina ekosystémů nezávislých na lidských vstupech. Proto se musí ekosystémy nestabilní (labilní) prolínat s ekosystémy stabilními. Toho se dosahuje zejména účelnou delimitací pozemků (JÚVA, 1978).

Stabilitu ekosystému můžeme vyjádřit jako kvantitativně vyrovnaný příjem, průchod a výdej energie, tzv. dynamická rovnováha nebo homeostáze (STREJČEK, KUBÍKOVÁ, KRÍŽ, 1983). I výběr území, na kterém proběhne pozemková úprava se řídí, mimo jiné, kritérii přirozené produkční schopnosti půd a zároveň citlivosti k poškození jeho zivotního prostředí. (viz. tabulka č.1)

V krajinném prostoru – produkčním území se také realizuje zemědělská výroba. Podle (STORCH, 2000).

horské oblasti. Dalšími typy krajiny, kde člověk se stále vzrůstající měrou působí jsou krajiny nekultivované, kultivované až narušené, nebo dokonce krajiny devastované (JONÁŠ 1990).

Základem kulturní krajiny je její mozaikovitost, kterou tvoří člověkem ovlivněné nebo přímo vytvářené ekosystémy. Tento „lidský“ krajinoformující proces má stejnou povahu jako ostatní přirozené procesy, proto nelze hodnotit působení člověka v krajině pouze negativně

Na území dnešních Čech docházelo k prvním plánovitým organizačním půdního fondu v období mezi 12 – 14 stol. Až do konce 12. století probíhala tzv. vnitřní kolonizace, která rozšiřovala podíl obdělávané půdy na úkor pastvin nebo lesů. Půdní držba se stávala limitujícím faktorem rozšiřování moci tehdejších feudálů. Nájemní vztahy s poddanými byly nesvobodné a nedědičné, nájemní smlouva mohla být feudálem kdykoliv vypovězena. S rozšiřující se plochou pozemků začínal být pocíťován nedostatek domácích pracovních sil. Proto nastává druhá etapa nazvaná jako „Období velké kolonizace“, kdy do našich zemí přicházeli zahraniční kolonisté, ale již za jiných právních podmínek. Pro ně platí tzv. „Právo zákupní“. Půda byla sice i nadále majetkem feudála, ale nájem byl již svobodným, dědičným a nevyověditelným vztahem, přičemž veškeré ujednání včetně výše nájemného byla zaznamenaná písemně. V souvislosti se vznikem nových vesnic byl jmenován tzv. lokátor,

2.2.1 Pozemkové úpravy ve středověku

Pozemkové úpravy a jejich charakter jsou v každém historickém okamžiku, ale i v dnešní době odrazem soudobých možností, potřeb a hlavně politické situace v daném státním uskupení. Nejinak tomu bylo i na území dnešní České republiky. Vznik prvních pozemkových úprav byl spojen s potřebou organizační půdního fondu, která se prováděla zejména kvůli optimalizaci zemědělského využití a dále i k přesnějšímu vymezení vlastnických vztahů, později přibyla i daňová problematika. Důležité je, že tyto zásahy byly ošetřeny různě dokonalými právními normami. Z toho je patrné, že pozemkové úpravy určují do značné míry ráz člověkem utvářené krajiny a významně ovlivňují ekologické vazby daného území. Proto je třeba přistupovat ke zpracování pozemkových úprav uvážlivě a s velkým citem pro utváření nové krajiny.

V celosvětovém měřítku nacházíme první zprávy o provádění pozemkových úprav i s potřebnými právními a technickými opatřeními pro jejich provádění ve starém Egyptě a Babylonu. V daleko přesnější formě známe pozemkové úpravy ve starověkém Římě. Právní a technické normy zde byly pozoruhodně propracovány. Byl v nich vymezen například způsob vytváření pozemků, tvar cestní sítě, i způsob určování jakosti půdy – dnešní BPE J (ŠVEHLA, VANOUS, 1995).

Rok 1848 se stává významným předělem v utváření půdního fondu na území našeho státu. Počínaje tímto rokem je zrušena roba a poddanství a dřívější nájemci se stávají vlastníky půdy, na které hospodáři. Tito noví vlastníci brzo zjišťují, že pozemky, které tak dlouho obdělávali (už jim patřily, tak to na jednodnou viděli) mají řadu technicko-hospodářských závad. Především je to velká rozdrobenost půdní držby, nevhodný tvar a velikost pro obdělávání. Typický vlastník hospodářil na 29 pozemcích, které nejenže nebyly ve stejných

2.2.2 Pozemkové úpravy v období 1848-1940

Způsob rozdělení vlastnických práv k pozemkům v období vnitřní a velké kolonizace vliv na českou a moravskou krajinu až do 19. stol. Velké kolonizace mělo díky utváření charakteru sídlišť a organizací půdního fondu největší tvar pozemků se vlivem orby pluhem měni ze čtvercového na protáhly obdélník. Období rozmístění orné půdy, pastvin, zahrad a jejich zprístupnění sítí cest, odvodnění, příkopy aj. půdního fondu – rozdělení feudální půdy na jednotlivé příděly, hranice mycení lesa, která zabírala svěvolně a v rozporu s předpisy poddanskou půdu. Takto získané pozemky včleňuje do svého pozemkového portfolia, čehož důsledkem je rostoucí potřeba pracovních sil, proto je zvyšována roba zálež poddaných. Ta se stává neúnosnou a dochází ke stále rostoucímu počtu seelských povstání, které jsou vojensky potlačována. Ale přesto dávají jasný signál k nutnosti najít řešení této situace. Roku 1775 vydává Marie Terezie robační patent, kterým byla stanovena max. výše robačních povinností a dále pověřuje F. A. Raaba provedením jeho návrhu aboliční soustavy (abolitio – zrušit), známá jako Raabův aboliční systém – Raabizace. Cílem této reformy bylo rozdělení půdy velkostatků, prodej hospodářských budov a zvířat poddaným. Ti se stali dědičnými nájemci, ale půda zůstala majetkem vlastníků. Tento systém byl uplatňován pouze na území Čech a Moravy a vztahoval se pouze na komorní (státní) velkostatky, soukromému sektoru byl tento systém pouze doporučován. Byl ukončen po 10ti letech Josefem II roku 1785. Tento systém zavedl několik novinek. Především to bylo zavedení stolové metody a s tím spojené vyhovování map v měřítku 1: 2175. Poprvé se tak vyměra zemědělských pozemků stanovila na základě geodetických měření a byla použita i pro výměru daní.

půdních blocích, ale často se nacházely i v různých katastrálních územích. V té době se v Čechách nacházelo 18 milionů parcel.

Tento nevyhovující stav měl původ ještě v původním osídlování krajiny. Pozemky byly tehdy vymezovány velikostí jednoho jitra v rozmezí 0,2 až 0,6 ha. Takto určené pozemky byly přidělovány jednotlivým vlastníkům losem, čímž byla dosažena spravdivá dělba vzhledem k identickým parametřům výměry, jakosti a vzdálenosti apod. Důsledkem takto prováděné dělby byla nejen rozdrobenost, ale i nevhodný tvar a nepřístupnost.

Tento neřešený stav způsobil zásah ze strany státu. V roce 1849 proto doporučuje Vídeňský hospodářský kongres scelování pozemků pro rozvoj zemědělství.

V Českém království započaly tyto akce na Moravě a probíhaly na základě dobrovolnosti. Prvním sceleným katastrálním územím byly Záhleňce u Holešova v letech 1856-58. Člověkem, který se zasloužil o rozvoj scelování v Českých zemích byl starosta a pozdější poslanec František Skopalík, který tak položil základy moderních pozemkových úprav. Ve svém projektu navrhoval mimo jiné i novou cestní a vodní síť. Pozemky jim navržené byly 6,5 krát větší než doposud, což umožnilo přechod od úhorového způsobu hospodářeni k moderním osevním postupům. Na Moravě bylo provedeno do roku 1915 celkem 17 dobrovolných scelování.

Přes nesporné úspěchy při dobrovolném scelování bylo jasné, že tento způsob úprav pozemkové držby není příliš efektivní. Na základě poznatků o scelování v sousedním Německu byl rakouskými úředníky vytvořen „Říšský rámcový zákon o scelování hospodářských pozemků“ z roku 1883. Byl zde již uplatňován princip majority a byly určeny zásady provádění scelování pozemků (komasaci), organizace scelovacích úřadů a způsobu úhrady nákladů.

V roce 1884 tento zákon přijal Moravským zemským sněmem a roku 1887 jej přijímá Slezsko pod názvem „Zemský zákon o scelování“. Roku 1888 byla v Brně zřízena „Zemská komise pro agrární operace“, která řídila scelovací operace na Moravě a ve Slezsku.

První komasace byly provedeny v rozmezí let 1890-1893 v obcích Němčice a Bochoř. Celkem bylo do roku 1940 provedeno na Moravě a ve Slezsku 323 komasací v obcích s celkovou výměrou 151 000 ha. Pozitivní účinky komasace byly více než zřejmé. Díky nim byla navržena skutečně funkční soustava cestní sítě a vhodně umístěných scelených pozemků. Průběh katastrální hranice byl mnohdy upraven směrem k větší přehlednosti a jednoduchosti. S odstupem času lze konstatovat, že se Moravské a Slezské komasace mohly stát základem pro rozvoj moderního hospodářeni na konci druhé světové války. Ovšem nástupem kolektivizace se tento trend přerušil.

Po roce 1945 bylo stále více patrné, že existující právní normy pro scelování již nevyhovují novým požadavkům. Např. Rámcový zákon o scelování pozemků pocházel již z roku 1883. Nově vznikající moderní zemědělství fungující na principu soukromovlastnických vztahů potřebovalo pro svoji další existenci zákon nový. Realizaci těchto požadavků zabránila rychlá změna politické situace. Převahu získala levice a ta prosadila dva zákony, které významně ovlivnily další vývoj v našem zemědělství. Prvním zákonem byl zákon č. 142/47 Sb. O revizi první pozemkové reformy. První pozemková reforma vznikla v roce 1919 a podle ní byla konfiskována půda velkostatků nad 150 ha zemědělské půdy nebo 250 ha celkové výměry. V odůvodněných případech se vlastníkovi ponechalo až 500 ha půdy. Tato reforma se nevypracovala mimo jiné s půdou patřící šlechtě a proto byla velmi kritizována opozicí. Zákon č. 142/47 Sb. odebral půdu statkářům nad rozsah pozemkové reformy a dále půdu, která zůstala v jejich rukou díky obcházení reformy. Po konečném převzetí moci levicí v roce 1948 byl okamžitě přijat zákon č. 46/48 Sb. O trvalé úpravě vlastnictví k zemědělské a lesní půdě. Ten dokončil likvidaci statkářských

2.2.3 Sociálněhistorické pozemkové úpravy

Daleko jiná situace byla ve vztahu ke scelování v Čechách. Říšský rámcový zákon nebyl Českými stavy přijat z důvodu rivality mezi Čechami a Rakouskem. Znamenalo to, že se na Českém území neprováděly komasace na základě právních norem, tudíž bylo možné jen scelování dobrovolné, které bylo ovšem z hlediska průchodnosti schvalovacím řízením velmi těžko použitelný a to z důvodu jen jediného hlasu proti návrhu komasace, který schvalování zastavil. Toto omezení platilo až do roku 1940 a za tu dobu bylo provedeno scelování pouze ve dvou obcích a to v Újezdu u Nýřan a Lhotě u Lomnice nad Lužnicí. Moravský scelovací zákon byl přenesen na území Čech až v průběhu okupace Němci. Připravenost pro uplatňování moderních způsobů hospodaření byla tedy v Čechách velmi nízká. Vrchol ve scelovacích pracích u nás představovaly tzv. agrární operace. Jedná se vlastně o předlohu dnešních pozemkových úprav. Agrární operace byly prováděny již od roku 1900, nejvíce však po roce 1918. Na rozdíl od komasací bylo jejich zaměření poněkud širší. Při provádění těchto operací byla řešena veškerá technická a hospodářská opatření, včetně delimitací lesních a zemědělských pozemků apod. Těchto prací se zúčastnilo vždy mnoho odborníků různých zaměření. Na konci bylo provedeno nové zaměření jehož výsledkem byla nová mapa měřítkem 1:2500. Důležité bylo, že veškerá společná zatížení byla řešena v návaznosti na okolní katastrální území (SVEHLA, VANOUS 1995).

hospodářství nad 50 ha zemědělské a lesní půdy. Teprve po přijetí výše uvedených zákonů hospodářské úpravy (TÚHP) v zákoně definovány ještě stále umožňoval pozitivní rozvoj moderního zemědělství. A to za účasti jednotlivých vlastníků, nebo družstev vlastníků, kterým byla spolu s obcí předána veškerá iniciativa v řešení TÚHP a to v rámci subjektu scelovacího družstva.

TÚHP měly tři základní etapy. První etapou bylo předběžné řízení, které zahrnovalo hlavně stanovení scelovacího obvodu, bonitáční zatřídění pozemků, sestavení rejstříku držebnosti aj. Nasledovala etapa s názvem „Hlavní řízení“ jehož cílem bylo hlavně vypracování projektu společných zařízení, scelovacího plánu a stanovení náhradních pozemků, případně peněžních náhrad. Třetí etapou bylo „Závěrečné řízení“, které v sobě zahrnovalo sestavení podkladů a pomůcek pro změnu a opravu nebo založení pozemkové knihy a pozemkového katastru.

Lze říci, že zákon č. 47/48 Sb. byl poměrně kvalitní a spíňoval podmínky nutné pro optimální vyřešení struktury zemědělských pozemků u nás. Velmi citlivě přistupoval např. k řešení pozemkových náhrad, kde uplatňoval všechny základní kvalitativní znaky určující cenu pozemku. Zabýval se rovněž distribucí pozemků obcím pro jejich další stavební rozvoj. I přes tyto nesporné výhody nebylo v zájmu tehdejší vládnoucí garnitury podporovat praktické použití tohoto zákona, tudíž vzniklo pouze několik projektů v soukromých kancelářích, ale k praktické realizaci již nedošlo.

Od roku 1949 získávají pozemkové úpravy zcela jinou úlohu než dříve. Na místa soukromých firem, byly prosazovány velké státní organizace jejichž hlavním úkolem je zajišťovat základní potraviny v dostatečném množství pro celý stát. Důležitým zákonem dále omezujícím soukromé hospodářství byl zákon č. 69/49 Sb. O jednotných zemědělských družstvech. Tento zákon určil nový směr pozemkovým úpravám, které měly za úkol přetvořit zemědělskou krajinu tak, aby vyhovovala podmínkám zemědělské velkovýroby.

Rozeznáváme čtyři základní etapy budování socialistického velkovýrobního hospodářství v letech 1950–89. První tzv. přípravná fáze spadá do období 1950–1960, kdy zemědělská družstva teprve vznikala a jejich členská základna ještě nebyla tak početná a stabilní. Z počátku se projektování a provádění pozemkových úprav řídilo formálně zákonem č. 47/48 Sb., spíše než-li na technická a organizační řešení byl kladen důraz na politickou limitu. Proto byly projekty pozemkových úprav přejmenovány z dřívějších TÚP na HTÚP. Vznikaly projekty jednoduchých HTÚP, které zohledňovaly především potřeby zemědělské

Půda je nejsvrchnější porézní vrstva pevné zemské kůry, která je složená z minerálních částic různé velikosti, živých organismů, odumřelých zbytků a organických látek v různém stádiu rozkladných a syntetických přeměn a je prostoupena vodou a vzduchem. Tento přírodní útvar se působením činitele vnitřních (podzemní voda, živé organismy) a vnějších (klíma, lidská činnost) neustále mění a rozvíjí. (LEDVINA A KOL., 2000).

2.3 Půda

části, které se zabývaly ochranou životního prostředí a půdního fondu. projekty pozemkových úprav“ (SPÚ). Od předchozích projektů se lišily zejména přítomností na životním prostředí. Matriálem, který vznikl během tohoto období, byly „Souhrnné únosnou mez a proto přichází čtvrtá fáze, která měla za úkol alespoň částečně napravit škody původní ráz zemědělské krajiny, tak jak se od nepanší vyvíjel. Škodlivé vlivy již přerůstaly začína v roce 1974. Ta měla dále rozšiřovat výměru orné půdy a na mnoha místech tak zničila celková ekologická stabilita. Přesto ještě došlo na tzv. fázi komplexního přetváření, která ničení důležité interakční prvky v krajině, markantně se zvýšila vodní eroze a narušila se negativní dopad na zemědělskou krajinu. Při neustálém zvyšování výměry orné půdy byly pozemku. To vše za účelem dosažení maximálního výnosu. Takovýto postup měl a stále má efektivnější využitá těžká zemědělská technika. Masově bylo prováděno meliorační odvodnění meze, roztroušená zelen, ale i původní cestní síť takovým způsobem, aby mohla být do ještě větších bloků. Při těchto pracích byly narušovány přirozené krajinné prvky jako v krajině. JHTÚP vystřídál souhrnný projekt HTÚP (SHTÚP), který dále sceloval pozemky V této době vznikaly stále větší statky a tím i větší nároky na organizační zemědělské půdy Díky jeho vzniku nastává druhá fáze tzv. konsolidační, která vrcholila v polovině 70. let. zemědělská družstva před soukromými zemědělci. Jeho platnost skončila až v roce 1991. pozemku, který byl doplněn vyhláškou č. 27/58. Tento zákon již plně upřednostňoval 1955 byl přijat další zákon č. 47/55 Sb. O opatření v oboru hospodářsko-technických úprav zemědělců byly pozemky směnovány za jiné podle většinou neadekvátních podmínek. V roce osevní postupy, způsoby obdělávání v duchu co nejvyšších výnosů. Zbytku soukromých velkovýroby a vznikaly tak půdní bloky jednotlivých kultur tak, aby bylo možno uplatnit

Specifickou vlastností půdy a jejím charakteristickým znakem je **úrodnost**. Je to schopnost půdy poskytnout pěstovaným plodinám vhodné prostředí a dostatek živin a vody nutných k optimálnímu růstu a vývinu rostlin.

Půda ale plní i jiné funkce, které (NOVÁK, 1999) člení ve vztahu k potřebám člověka na 3 skupiny:

Přírodní funkce

- půda tvoří živoucí prostor a základ života pro člověka, rostliny a zvířata
- je součástí látkového koloběhu v přírodě, zvláště koloběhu vody a živin
- vytváří prostředí pro transformaci látek, pro energetické, pufráční a filtrační procesy

- je jímáním a ochranným retenčním prostorem pro vodu, mnohonásobně větší než objem všech našich vodních nádrží

Užitkové funkce

- půda je stanovištěm zemědělských a lesnických plodin

- je prostorem pro hospodářské využití – dopravní síť, uložení odpadů

- je prostorem pro bydlení a rekreaci

- je zdrojem surovin

Kulturní funkce

- půda je archívem dějin přírody a lidské činnosti, včetně hospodářství na půdě, změn vegetace a změn klimatu

2.3.1 Půdní fond

2.3.1.1 Půdní fond ČR

V roce 1960 proběhla na území ČSFR delimitace zemědělského a lesního půdního fondu jako součást generálního plánu zvelebování zemědělského, lesního a vodního hospodářství. Podle této delimitace byl půdní fond rozdělen na:

- zemědělskou půdu,
- lesní půdu,
- vodní plochy,
- neplodnou, zastavěnou a ostatní půdu.

Celková výměra ZPF k 31.12.2002 činila 4 273 tis. ha, což je přibližně 54 % celkové rozlohy půdního fondu (7 887 tis. ha). Orná půda zaujímala 3 068 tis. ha, TTP 968 tis. ha, zahrady 161 tis. ha, ovocné sady 48 tis. ha, vinnice 16 tis. ha a chmelnice 11 tis. ha. Procento zornění se v průběhu posledních 70 let jen velmi pozvolna snižuje, a to z přibližně 75 %

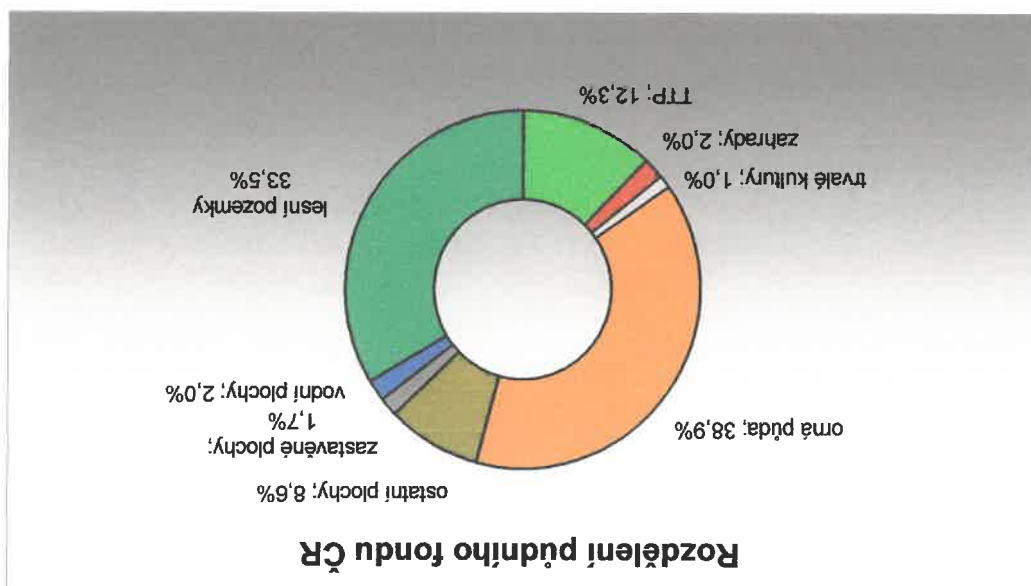
- pro zavláhy, nádrže pro zavláhy, odvodňovací příkopy, ochranné hráze, ochranné terasy.
- nezemědělské pozemky potřebné k zajišťování zemědělské výroby (polní cesty, pozemky
- rybníky s chovem ryb a vodní drůbeže
- půda, která je dočasně ponechána ladem, ale má být nadále obhospodářována
- zahrady a ovocné sady)
- zemědělsky obhospodářované pozemky (orná půda, louky, pastviny, chmelnice, vinnice, půdního fondu tyto části:

Zemědělský půdní fond obsahuje dle zákona č.231/1999 Sb. O ochraně zemědělského zemědělsky obdělávaných v daném časovém období (Ledvína a kol., 2000).

Jako zemědělský půdní fond (ZPF) označujeme ohraničený soubor půdních celků

2.3.1.2 Zemědělský půdní fond

Zdroj: MZ ČR, 2006

Schema č.1: Rozdělení půdního fondu ČR

- pozemky navržené k zadržování vody v rámci uzemního ekologického stability (USES) či protierozní ochrany
- pozemky s trvale vysokou hladinou podzemní vody
- zaplavované údolní nivou, suché poldry
- ochranná pásma podél vodních toků, vodních nádrží
- ochranná zadržování v místech soustředěného odtoku v údolních
- pozemky s obsahem skeletu v povrchové vrstvě více než 50 % menší než 0,3 m
- plochy s mocností oratelné vrstvy 0,1 – 0,5 m a hloubkou půdního profilu
- pozemky s jinou než zemědělskou funkcí se sklonem do 25° (47 %)
- zemědělsky využívané pozemky se sklonem do 17° (31 %)
- půdy klasifikované podle BPEJ jako nevhodné pro orbu

Trvale travní porosty

- vyměty pozemku
- sklon pozemků až 10° (18 %) s odchylkou do 13° (23 %) na ploše nepřesahující 20 %

Orná půda

Pro lepší orientaci uvádím podrobnější charakteristiku jednotlivých skupin:

(NEMEC, 2003)

zemědělsky nevhodné půdy

(eroze atd.)

půdy s TTP - vyhradně vhodné pro travní porosty. Neměly by být převáděny do orné půdy jednak proto, že pro tento způsob obhospodářování jsou převážně nevhodné podmínky a také proto, že by se jejich převedením mohla narušit ekologická rovnováha krajiny (vodoteče,

možné přeradit do orné půdy typické.

odstranění balvanů, nebo jiných překážek, případně při zavedení nové soustavy strojů, bude podmíněně orné půdy - jsou provedena potřebná opatření, tj. rekultivace, odvodnění,

sušim či vlhčím klimatickým regionem etc.

celého komplexu faktorů je optimální, např. méně příznivý vláhový režim je kompenzován typicky orné půdy - všechna kritéria pro dané jsou zařazení příznivá nebo působení

Rozdělení půd podle jejich produkční schopnosti:

%, v Polsku 76 % nebo na Slovensku 59 % (NEMEC, 2003).
25 % vyšší, průměr evropské 15 je 52 %. Ale např. v Maďarsku čími podobně jako u nás 78 v roce 1927 na necelých 72 % v roce 2002. V porovnání s vyspělými státy EU je přibližně o

metodika k pozemkovým úpravám (DUMBRROVSKÝ, 2000). Při postupu optimalizace S pojmem prostorové a funkční optimalizace druhů pozemků v krajině pracuje také samotným způsobem hospodářství (DEMO, 2003).

rozmišlením ekosystémů v krajině), tak i funkční stabilizaci zemědělské krajiny, tedy optimalizací krajině struktury – strukturální stránky ekologické stabilizace (optimálním době řešit především snížením antropického tlaku na krajinu. Toho lze dosáhnout jak Stávající fragmentaci a ekologickou zátěží zemědělské krajiny je možné v současné

2.5.1 Definice pojmu

2.5 Prostorová a funkční optimalizace druhů pozemků v krajině

činnosti spojené se zásahy do organizace krajiny a půdního fondu. Ochrana vodních zdrojů a především jejich kvality se stává prioritou cílem při jakékoli vod, řešení vodohospodářských poměrů včetně povodňové ochrany a ochrany vodních zdrojů. S tím souvisí zlepšení vodního režimu krajiny, zejména kvality povrchových a podzemních technickohospodářská optimalizace nové půdní držby (tvar, velikost pozemků, přístupnost). fondu včetně **optimálního prostorového a funkčního uspořádání druhů pozemků** a zemědělské půdě, především minimalizace vodní a větrné eroze, ochrana a zúrodnění půdního společných zařízení je zejména potlačení nebo zpomalení degradčních procesů na zároveň k zabezpečení ochrany přírodních zdrojů. Hlavním cílem při zpracování návrhu naplnění jednoho z hlavních cílů KPI a to vytvoření podmínek k racionálnímu hospodářství a Návř společných zařízení představuje soubor opatření, které mají za úkol zabezpečit

2.4 Společná zařízení

- zalesnění pozemků z důvodu protierozní ochrany či požadavku ÚSES (DUMBRROVSKÝ, 2000)
- drobné enklávy obklopené lesní půdou a zastíněné lesem
- plodin vyvolává přímou devastaci
- sklon 8,5° až 14° (15 až 25 %), pokud v daných podmínkách pěstování zemědělských
- svazitost pozemků nad 25° (47 %), případně na horších půdách nad 20° (36 %)
- půdy klasifikované jako nevhodné pro agrosystémy

Lesní pozemky

(DUMBRROVSKÝ, 2000)

- kteřý projedná OPÚ se sborem nebo s vlastníky, není-li sbor zvolen.
- usedlosti. Nelze-li vzdálenost pozemků objektivně určit, řídí se její zjištění způsobem, vzdálenosti se rozumí vážený aritmetický průměr vzdálenosti pozemků od původní minimální výškovou křivkou s dalšími tělesy nebo obdobnými skutečnostmi. Výslednou uvedený limit neplatí, je-li jeho nedodržení způsobeno terénními překážkami, původních a vyčleňovaných pozemků nepřesahuje 20 % vzdálenosti původních pozemků; - vyčleňované pozemky jsou v průměrné vzdálenosti, pokud rozdíl výsledné vzdálenosti vyčleňovaných pozemků nepřesahuje 10 % výměry původních pozemků.
- vyčleňované pozemky jsou v průměrné výměře, pokud rozdíl ve výměře původních a vyčleňovaných pozemků nepřesahuje 4 % ceny původních pozemků.
- vyčleňované pozemky jsou v průměrné kvalitě, pokud rozdíl v ceně původních a vyčleňovaných pozemků nepřesahuje 4 % ceny původních pozemků.
- 38/1993 Sb. a zákona č. 217/1997 Sb.].
- 284/1991 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech, ve znění zákona č. ustanoveními § 12 nařízení vlády [Nařízení vlády č. 4/2000 Sb. k provedení zákona č. Posuzování průměrnosti kvality a výměry vyčleňovaných pozemků se řídí

2.5.1.1 Průměrnost kvality, výměry a vzdálenosti

přihlíží zejména k půdním vlastnostem, vodním poměrům, konfiguraci terénu, expozice ke světovým stranám a vhodnosti k pěstování speciálních druhů plodin.

Základními podklady pro návrh nového uspořádání pozemků je soupis nároku, OPÚ určený v souřadnicích S-JTSK, podrobné zaměření polohopisu v digitální formě, do kterého je promítnut plán společných zařízení (projednaný a schválený obcí, sborem a orgány státní správy), případně projekty prvků společných zařízení vyhotovených v průběhu zpracování návrhu PÚ nebo i GP tvořící součást listin zapsaných do KN v době od zahájení KPÚ.

2.5.1.2 Obecná pravidla pro výměny pozemků a zákonné posuzování přiměřenosti

Hlavním cílem při výměnách a zřizování věcních břemen je dohoda vlastníkům §19(2) zák. 229/1991 Sb. Princip dohody je třeba uplatňovat při všech jednáních s vlastnickými a upřednostňovat ho před dalšími zákonnými postupy. Pokud nedojde k dohodě je nutno postupovat podle § 19(2) zák. 229/1991 Sb. – pravidla přiměřenosti kvality, výměry a vzdálenosti.

Zákonem je vyloučeno překročení kritérií rozdílů směrem nahoru zároven u ceny a výměry. Nadlepšení je tedy vhodné pouze u jednoho ze tří kritérií, aby nedošlo k nepřiměřenému vylepšení.

Další možnost je schválení návrhu principem 2/3 majoritou nebo využití právo pozemkového úřadu rozhodnout, ale toto je krajní a silně neprůchodná možnost jak dojít k návrhu KPÚ. Proto se vždy doporučuje využít cestu otevřeného jednání a oboustranného kompromisu.

Avšak stále platí a je doporučován princip dobrovolnosti, aby se co nejvíce vyloučily možnosti a důvody pro pozdější odvolání proti rozhodnutí o schválení návrhu KPÚ. Dalším doporučením je dodržovat i kritérium druhu pozemku a přidělovat návrh s pokud možno stejným zastoupením orné půdy a TTP (§ 8 (9) zák. 284/1991 Sb.) a samozřejmě i princip publicity.

2.5.1.3 Obecná pravidla pro prostorové funkční optimalizaci zemědělských pozemků

Princip homogenity půdních okrsků je vhodné využít zvláště v členitějším terénu pahorkatin, vrchovin a podhorských oblastí, kdy jde o to, vymezit geneticky příbuzné půdy, které vykazují stejně agronomické vlastnosti. Podkladem pro tyto vymezené okrsky může být mapa BPEJ, které jsou sdruženy podle HPJ (viz. vyhl. 327/98 Sb.) do hlavních skupin. Také je možné využít jako podkladový materiál KPZP, kde jsou tyto skupiny půd (APS, GAS) přímo vymezeny v mapách 1 : 10 000.

Technickoekonomickou optimalizací pozemků je možné využít především v rovinnatějším terénu nížin a rozsáhlejších rovin, kde jsou homogenní půdní podmínky. O

pozemku.

Na velikost a tvar pozemku mají vliv mnoho faktorů a při jejich návrhu musíme zohlednit místní podmínky. Přesto existují určité představy o optimálním tvaru a velikosti

2.4.1.5 Optimální velikost a tvar pozemku

Je zřejmé, že při řešení území je třeba přihlídnout ke konkrétním podmínkám, zejména k typu zemědělského subjektu, krajinnému typu území, vlastnostem půdy, zemědělským i nezemědělským činnostem v krajině, i estetickým zájmům.

rozdílem sklonitosti než je 7°.

- zásadně nespojovat neštěrkovité a štěrkovité půdy, půdy hluboké a mělké a území s větším

s kambizeměmi a jiné kombinace výrazně rozdílných HPT.

- v pahorkatinatech nespojovat neoglejené hnědozemě s pseudogleji, hnědozemě a pseudogleje

subtypy a lokální deprese s vyvýšenými polohami.

- na rovinách nespojovat lehké a těžké půdy, středně těžké a těžké, neoglejené a glejově

optimální struktury homogenního území, přičemž vychází z kódu BPEJ nebo HPT.

určení velikosti, ale analyza a vyhodnocení homogeneity produkční schopnosti příslušných územních celků (DŽATKO, 1982,1985). Stejný autor uvádí základní zásady při tvorbě nejlepším důkazem správnosti poznatku a zásad, že na prvním místě významnosti řešení není (1998). Důsledky nesprávných postupů a chyb při scelování a uspořádávání pozemků jsou následkem scelování honů do gigantických rozměrů vznikly a vznikají velké škody (DEMO, době byly preferovány jen technicko-ekonomické směry uspořádání půdního fondu a Právě půdní podmínky jsou zásadní při prostorové optimalizaci území. V nedávné

2.5.1.4 Prostorová optimalizace

zvlášť obtížné.

(DUMBROVSKÝ, 2000). Pro dany katastr Kvítkovic s poměrně členitým terénem to bude

vzhledem k současné rozdrobené půdní drzbě je problematické dosáhnout takového scelení).

po pozemku je únosná velikost i 5 ha až 3 ha. (Optimum pro rovinnatý terén je 20 ha, ale jsou u lehcích půd 300 – 500 m a u těžších půd 250 – 300 m. Z hlediska ekonomiky pojištění velikosti a tvaru pozemků rozhoduje pak především rozchod vedlejších polních cest, které

Jako ideální tvar pozemku se jeví obdélník nebo lichoběžník, který má dvě protější strany rovnoběžné. Delší stranou by měly být situovány ve směru obdělávání. (ŠVEHLA, VAŇOUS, 1991)

Co se týče velikosti pozemku, došlo v minulosti k vytváření co největších pozemků, a to často vedlo k ekologickým škodám a nepřiměřenému zemědělské výrobě ani předpokládany prospěch.

Při vytvoření bloků o velikosti 30 – 40 ha je za předpokladu dostatečné pracovní délky zaručena dobrá efektivnost obdělávání. Pozemky o výměře cca 70 ha zaručují dostatečnou efektivitu obdělávání a není potřeba se snažit vytvářet větší celky.

Za minimální ekonomickou pracovní délku je považováno 200 metrů, minimální šířka pozemku pak 40 – 50 metrů. (VÁCHAL, 2002)

Tabulka č.2: Optimální velikost pozemku

Velikost pozemku	údolní nívy, Niziny	pahorkatiny vrchoviny	horské oblasti
1. optimální 2. podmíněně vhodná 3. málo vhodná 4. nevyhovující	60-70 ha 40-60/ 71-90 ha <40/ >90 <5 ha	30-50 ha 50-60/ 20-30 ha >50/<20 <2 ha	10-30 ha 30-50 ha 2-10/>50 <2 ha

Zdroj: VÁCHAL, 2002

Minimální a dostatečnou délku pozemku v jednotlivých velikostních kategoriích uvádí Tabulka 3, v Tabulce 4 jsou pak uvedeny optimální tvary pozemků

Tabulka č.3: Minimální a dostatečné délky pozemků podle jejich velikosti

P (ha)	L (m)		300	450	500	850	950
	min.	dost.					
2	200	300	300	450	500	850	950
5	10	400	500	850	950		

Zdroj: JONAS, 1990

Pro optimálně ekonomické využívání pozemku hraje významnou úlohu i přístupnost pozemku z jedné nebo více stran (doprava hmot, nepracovní pojízdy, vliv na pracovní délku pozemku), možnost přejíždění z jednoho pozemku na druhý se stroji v pracovní poloze, možnost překládky hmot na dopravní prostředek (nebo opačně) na okraji pozemku u přístupové cesty bez pojiždění dopravních prostředků po pozemku.

Přístupnost pozemku

1. **optimální** – obdélníkový, rovnoběžník 1:1,5-2 1:2-3 1:3-4
2. **vyhovující** – čtverec, nerovnoběžný obdélník 1:1-3 1:1-4 1:1-5
3. **málo vhodný** - trojúhelníkový tvar 1:1,1:3 1:4 1:2,1:5
4. **nevyhovující** – komplikovaný nepravidelný, resp. pravidelný tvar s pracovní délkou pozemku pod 200 m.

Zdroj: VÁČHAL, 2000

Poměr stran		
údolní nívy, nížiny	pahorkatiny vrchoviny	horské oblasti

Tab. č.4: Optimální tvar pozemku

Pro hodnocení tvaru pozemku byla navržena následující kritéria:

Nejvhodnější tvar pozemku je rovnoběžník s vnitřními úhly nejméně 50°, přičemž delší strana je ve směru obdělávání. Minimální ekonomická pracovní délka je 200 m, minimální šířka pozemku 40 – 50 m, vyjíměčně 20m.

Tvar pozemku

- Kritéria pro přístupnost pozemku:**
- 1) oboustranná (vícestanná), přístupnost na pozemek s nářadím v pracovní poloze, možnost překládky hmot na dopravní prostředek u přístupové cesty k pozemku,
 - 2) jednostranná s charakteristikou ad 1),
 - 3) jednostranná s nutností přepravy pracovního nářadí na pozemek, možnost překládky u přístupové cesty na dopravní prostředek.
 - 4) Obtížná
- Zdroj: VÁČHAL, 2000

2.4.1.6 BPEJ – Bonitovaná půdně ekologická jednotka

Za základní pomůcku pro delimitaci kvality půdy se považuje kód bonitované půdně ekologické jednotky (BPEJ).

Bonitované půdně ekologické jednotky jsou kódovány pětimístným číslem, kde první číslo znamená příslušnost ke klimatickému regionu, druhé a třetí příslušnost k hlavní půdní jednotce. Čtvrté a páté místo podává informaci o agrotechnicky významných půdních vlastnostech, z toho čtvrté místo o sklonitosti a expozici ke svět. Stranám a páté místo o skeletovitosti a hloubce půdy.

Klimatické regiony dělí území podle klimatických podmínek. Zahrnují území s přibližně stejnými klimatickými podmínkami pro vývoj zemědělských plodin. Klimat. regiony byly vyhradně vycíleny pro bonitaci zeměděl. půdního fondu. Určujícím kritériem pro zařazení oblasti do klimatického regionu jsou:

- součty teplot nad 10°C
- průměrná vláhová jistota ve vegetačním období
- pravděpodobnost výskytu suchých vegetačních období
- průměrný úhrn ročních srážek a srážek ve vegetačním období (duben - září)
- průměrné roční teploty a průměrné teploty ve vegetačním období (duben - září)
- výpočet hranice sucha ve vegetačním období a další faktory jako nadmořská výška, údaje o známých klimatických singularitách, v neposlední řadě i faktor mezoreliéfu.
- Roztřídění klimatických regionů a jejich charakteristiky uvádí Tabulka 11 v příloze.

Kategorie	rozpětí ve °	charakteristika kategorie
0	0-1°	úplná rovina
1	1-3°	Rovina
2	3-7°	mírný sklon
3	7-12°	střední sklon
4	12-17°	výrazný sklon
5	17-25°	příkrý sklon
6	přes 25°	Sráž

Zdroj: MASAT., 2002

Tabulka č.5: Kategorie sklonitosti

Jednotlivé kategorie sklonitosti jsou uvedeny v Tabulce 5.

údajem stupně sklonitosti.

1 : 1. Sklonitost 3 a výše se v pracovní mapě vyznačuje šipkou ve směru sklonu a číselným kvadrantu, nebo v %, kde 100 % sklonu je rovno úhlu 45°, tj. poměr vzdálenosti : převýšení je kategorie označované kódem, který je v BPEJ. Sklonitost se označuje buď ve stupních

Sklonitost a expozice se uvádí ve stupních. Rozmezí mezi jednotlivými stupni tvoří středně těžké (hlinité), půdy těžké (ilovitohlinité) a půdy velmi těžké (ilovité, jíll).
 hlinitopíscité podle obsahu částic pod 0,01 mm), půdy střední lehké (píscitohlinité), půdy vyčleňované samostatně HPJ. Uvažuje se s pěti kategoriemi zrnitosti: půdy lehké (píscité, z půdního profilu do hloubky 0,60 m. V případě specifických kombinací zrnitosti (p/jv) jsou Při hodnocení zrnitosti půdy, která je v ČR zahrnuta do popisu HPJ, vychází klasifikace 1999).

(oglejené), půdy luvizemní (nivní), půdy černicové (lužní) a půdy hydromorfni (NOVÁK, kyselé půdy kambizemní a podzolované, půdy mléčké, půdy silně svazité, půdy pseudoglejové (illimerizované), rendziny, půdy na písčích (velmi lehké), půdy kambizemní (hnědé půdy), jsou seskupeny do 13 skupin: půdy černozemní, půdy hnědozemní, půdy luvizemní profilu, skeletovitosti a stupněm hydromorfismu. V ČR bylo vyčleňeno celkem 78 HPJ, které subtypem, půdotvorným substrátem, zrnitostí, výraznou sklonitostí, hloubkou půdního ekonomickými vlastnostmi, které jsou charakterizovány genetickým půdním typem, Hlavní půdní jednotka je účelově seskupení půdních forem příbuzných

obsah štěrku, kamene	Stupň	Charakteristika
Do 10 % obj.	0	s příměsí
10-25 % obj.	1	slabě štěrkovitá, kamenitá
25-50 % obj.	2	středně štěrkovitá, kamenitá
nad 50 % obj.	3	silně štěrkovitá, kamenitá

Zdroj: MAŠÁT, 2002

Tabulka č.7: Hodnocení štěrkovitosti a kamenitosti

10%. Skeletovitost je rozdělena do 4 kategorií, které uvádí Tabulka č.7. Skeletovitost (kamenitost) se pro příslušné hranice horní kategorie zastoupení skletu snižuje až o bonitace se uvažuje sklet s převládající velikostí v průměru 30 mm. Při zvyšující se velikosti bere za základ podíl skletu v zemině (podle výsledků komplexního průzkumu půd). Pro Skletovitost je posuzována na základě obsahu a velikosti skletu. Pro hodnocení se znamenají skutečnou severní expozici a kódy sude všechny ostatní.

U klimatického regionu 0 - 5 znamenají kódy 2, 4, 6, 8 skutečnou jižní expozici a kódy 3, 5, 7, 9 všechny ostatní expozice. U klimatického regionu 6 - 9 je tomu naopak, tj. kódy 3, 5, 7, 9 expozice východ - západ a již se uvažují jako sobě rovné.

klimatických regionech 6, 7, 8 a 9 se samostatně uvažuje expozice severní jako negativní a regionech 0, 1, 2, 3, 4, a 5 jako negativní; zbyvající expozice se slučují bez rozlišení. V Vyhláška Mze č.327/1998 Sb. říká, že se samostatně uvažuje expozice jižní v klimatických Sdrúžený kód pro kategorie sklonitosti a expozice je uveden v Tabulce 18 v příloze. V soustavě BPEJ je na čtvrtém místě kódu uvedena kombinace sklonitosti a expozice.

Kategorie	Charakteristika kategorie
0	rovinná (0-1°), expozice všesměrná
1	jih (JZ-JV)
2	východ a západ (JZ-SZ, JV-SV)
3	sever (SZ-SV)

Zdroj: vyhláška Mze č.327/1998 Sb.

Tabulka č.6: Kategorie expozice

Expozice určuje sklon svaží vzhledem ke čtyřem základním světovým stranám ve čtyřech kategoriích, které uvádí Tabulka 6.

Základní podmínkou zemědělské krajiny je ochrana zemědělského půdního fondu jako nejceňnější složky krajiny. Podle FAO, 1971 existuje šest hlavních příčin degradace půdy: vodní a větrná eroze, zamokření a zasolení, chemická, fyzikální a biologická degradace. Základním předpokladem ochrany před degradací je její správné využívání (DEMO, 1998). Správně využívat půdu znamená získávat užitek z jejích produkčních a ekologických funkcí v souladu s předpoklady půdy a stanoviště. Cílem prostorové a funkční optimalizace by měla být především ochrana zemědělského půdního fondu a prevence příčin jeho degradace.

Základě dokonale znalosti BPEJ lze stanovit, do jaké kategorie půdu zařadit. Mezi rozhodující kritéria v kategorizaci půdního fondu náleží: klimatický region, půdní typ, zrnitost, hloubka půdy, eroze, skeletovitost, svažitost, expozice, vláhové poměry, vzdálenost pozemků a tvar a poloha.

Sdrúžený kód pro kategorie skeletovitosti a hloubky půdy je uveden v Tabulce 7 v příloze. Kód 7, 8, 9 je určen pro BPEJ o sklonitosti více než 12° a pro BPEJ nevyvinutých (rankerových) půd. Kód 5 a 6 se používá jen pro mělké půdy. V tom případě kód skeletovitosti označuje skeletovitost v orněním nebo drmovém horizontu. Předpokládá se, že při silné skeletovitosti (kód 3) se jedná pouze o nezemědělskou půdu.

Zdroj: HORÁČEK, 1994

kód	Kategorie	charakteristika
0	více než 60 cm	půda hluboká
1	30 až 60 cm	půda středně hluboká
2	do 30 cm	půda mělká

Tabulka č.8: Kategorie hloubky půdy

číslo 8. Hloubka půdy je dána mocností půdního profilu až k hranici nezvětralého substrátu k hladině podzemní vody. Hloubka půdy je posuzována ve 3 kategoriích uvedených v Tabulce (pevně skále), nebo její zvětralině s podílem skeletu větším než je 50% obsahu zeminy, či

2.4.1.7 Vyšetření principu homogenity půdních okrsků pomocí metody GAS a litogenních znaků APS

Metoda GAS je způsob hodnocení pozemků z hlediska kvality půdy pomocí genetických typů. Podle těchto genetických typů je homogenita půdního typu, nebo seskupení geneticky blízkých typů (GAS) je zajištěna agregací do čtyř základních skupin. Každou HPJ (hlavní půdní jednotku) je možno zařadit na základě 2. a 3. čísla kódu BPEJ do příslušné skupiny. Začlenění výrazně odlišných půdních typů do jednoho pozemku by nemělo přesáhnout 15% výměry pozemku.

APS (Agronomicko půdní skupiny) které mají příbuzně stejnou zrnitost a skeletovitost půdy, příbuzně stejnou hloubku a příbuzně stejný vodní režim. Dále podobnou hloubku humusového profilu, kyselosti, podzoližace, etc.

Tyto litogenní znaky je možno získat z BPEJ, konkrétně z 5. čísla kódu

Tabulka č.9: Kategorie BPEJ

BPEJ	Obsah číselného kódu BPEJ
1.23.45 6 – 7,0	1 – klimatický region 23 – hlavní půdní jednotka 4 – svazitost a expozice pozemku 5 – hloubka půdy a skeletovitost 6 – pořadové číslo lokality BPEJ v rámci katastrálního území 7 – výměra lokality BPEJ v ha

Zdroj: VÁCHAL, 2000

Každá skupina agregovaných HPJ (I.-X.) a skupiny jejích lokálních forem (dle 4. a 5. čísla kódu BPEJ) představují v rámci vytvořeného půdního bloku – pozemku příbuzně stejné půdně ekologické poměry. Podíl půd jiné skupiny by neměl přesahovat 15–20 % výměry, u trvalých travních porostů 25–30 % výměry z celkové plochy vytvořeného pozemku. Budou-li do půdního bloku kvalitní orné půdy zatřezeny částí méně kvalitní, neměl by podíl kvalitní půdy přesahovat 20 % výměry. Opacně, budou-li do bloku méně kvalitní půdy zatřezeny pozemky kvalitní, neměl by podíl výměry takové půdy přesáhnout 15 % půdního bloku.

Ideální stav půdně ekologických poměrů je u půdních bloků, kde hranice jsou totožné nebo málo odlišné od hranic BPEJ. Vyhodnocení pozemků (bloků) půdy bude provedeno tak, že se u pozemku vypíše vedle identifikacních údajů i jednotlivé kódy BPEJ a zařadí se dle půdního typu (2. a 3. číslo kódu BPEJ včetně určení výměry) a dle půdního druhu. Jestliže výměra některé HPJ z jiné skupiny přesahuje 15-20 % z celkové výměry půdního celku, není půdní blok homogenní a je nutno řešit členění pozemku s přihlednutím k velikosti, tvaru, přístupnosti a erozní ohroženosti pozemku.

Tabulka č.10: Kategorie skupin GAS

skupiny GAS		skupiny hlavních půdních jednotek - HPJ		č. HPJ
1.	I-II.	I. černozemní půdy II. hnědozemní půdy III. lužní a nivní půdy	I. půdy černozemního charakteru 2. půdy hnědozemní 3. illimerizované půdy	01-8 09-13 14-17
2.	III-V.	IV. hnědé půdy a rendziny V. hnědé a podzolní půdy vyšších poloh	4. rendziny 6. hnědé půdy 7. silně kyselá hnědá a rezivá půdy mírně chladné a chladné oblasti	55-59 60-63 18-20 24-33
3.	VI-VII.	VI. oglejené půdy VII. glejové půdy	10. oglejené půdy 13. hydromorfní půdy	42-54 64-78
4.	IX-X.	IX. písčité půdy X. mělké, skeletovité a nevyvinuté půdy	5. půdy na písčích a štěrkokopisčích 8. mělké půdy 9. půdy velmi sklonité	21-23 37-39

Zdroj: VAČHAL, 2000

HPJ – 2. a 3. číslo kódu BPEJ

Seskupování půdy do geneticky blízkých typů je první orientační hodnocení. Podrobně se dále posoudí podle litogenních značek – zrnitost, hloubka a skeletovitost půd. Zrnitostní složení půdy je charakterizováno 10 agregovanými skupinami (I–X). Pro stanovení homogenity pozemků bylo vytvořeno 6 základních bloků. Každá skupina je doplněna lokálními formami dle 4. a 5. čísla kódu BPEJ a variantami vzájemně seskupovatelných lokálních forem (A–D) v rámci základní skupiny (I–X) resp. bloku (1–6).

Tabulka č.11: Kategorie agregovaných skupin

Blok.skup.	lehké půdy	lehčí středně těžké půdy	středně těžké půdy	těžké velmi těžké půdy
I	(05)	01,02,03,08,09, 10,11,12,14,15, 19,42,56,58,60, 62,	08,10,12,13,14, 15,18,19,25,28, 33, 42,43,44,45,46, 47,58,56,62	(06)
II	(05),(30)			(26)
III			(19),(33),	06,07,57, 59,61, 63,20,49, 53
3	04,16,17,21, 22,23,27,31, 32,34, (05),(29), (30),(36), (48),(50), (56),(58), (64),(65),			
4		(22),(34), (64),(65),	18,19,24,25, 28,29,30,33, 35,36 48,50,56,58	
5	VI		(24),(26),	20,49,53, 54,59,
6	VII. VIII. IX. X.	melké půdy velmi svazité půdy hydromorfní půdy melké a hluboké sráže (pro OP nevhodné)	37,38, 39,40,41, 66 – 76, 77,78,	

Zdroj: VÁČHAL, 2000

Pokud se prokáže, že toto spojení má smysl, naskytá se otázka, zda posouzení nově navrhované půdní držby pomocí metody GAS by nemělo být součástí metodiky pro pozemkové úpravy.

těto metody z oblasti teorie do praxe.

Přínosem této práce by mělo být propojení daných návrhových kritérií ceny, výměry a vzdálenosti s generelem homogenity pozemků vypracovaného pomocí metody GAS (genetických agronomických skupin). Význam tohoto propojení je možno nalézt v přenesení hospodárení na daném pozemku.

vytvoření optimálního návrhu nově půdní držby, který by umožňoval nejvhodnější způsob použití metoda by mohla být v budoucnu pomůckou projektanta PÚ v jeho snaze o fondu, který respektuje zájmy vlastníků a zároveň přírody jako celku.

vyhláškových kritérií kvality, výměry a vzdálenosti, ale i metody homogenizace pozemků pomocí metod GAS a APS za účelem vytvoření komplexního návrhu organizace půdního cílem této práce je posoudit navrhované řešení KPP s využitím nejenom Kvitkovic u Lipí.

Oblast, která byla pro zkoumání v diplomové práci vybrána je katastrální území

3.1 Cíl práce

3 Cíl a metodika

homogenních bloků dle uvedených pravidel je uveden v příloze.

Souhrnný přehled agregace BPEJ ve skupinách I – X, a příklady sloučení BPEJ do

automatizované zpracování, které by bylo možno k uvedeným účelům využít.

VÚZZP Praha-Zbraslav má údaje každé lokality BPEJ v katastru zaznamenaný na kartě pro částí pozemků s jinou BPEJ. Nebo je možno provést hodnocení programově na počítači. pozemku přiřadí dle mapy KPP 1: 5000 příslušné kódy BPEJ, příp. i výměra jednotlivých

Hodnocení pozemků je možno provést buď v souhrnné tabulce, kam se ke každému

lokálních forem (4. a 5. číslo) kódu BPEJ) A-D je uvedena v tabulkách v příloze.

Agregace jednotlivých HPJ (2. a 3. číslo kódu BPEJ) dle skupin I.-X. a jejich

3.2 Metodika

V dané lokalitě, kde již byla provedena KPTU, bude komplexně zhodnocen návrh vyčleňovaných pozemků u několika typů vlastnicků z více hledisek.

Kritérium priměrené kvality – pozemky jsou v priměrené kvalitě, pokud rozdíl v ceně původních a vyčleňovaných pozemků nepřesahuje 4 % ceny původních pozemků.

Kritérium výměry – výměra je považována za priměrenou pokud rozdíl ve výměře nových a původních pozemků nepřesahuje 10% původní výměry.

Rozdíl ve vzdálenosti – limit představuje 20% rozdíl mezi původním a novým umístěním navrhovaných pozemků.

Pro přezkoumání byly vybrány pozemky jednoho velkého a několika středních vlastnicků v daném katastru. Po přezkoumání výše uvedených kritérií, bude-li potřeba budou popsány rozdílly proti vyhlášece a případně navržena nápravná opatření.

Poté bude posouzen soulad homogenity půdních bloků pomocí principu geneticko-agronomickým seskupením (GAS) s využitím litogenních znaků agronomicko-půdních skupin (APS). Homogenita bloku zaručuje, že na celé jeho ploše budou do bloku zarazeny pozemky se stejnými nebo podobnými půdními vlastnostmi, což je důležité zejména v oblasti zpracování půdy. Během posuzování homogenity půdních bloků bude zohledněna organizace parcel jednotlivých vlastnicků a posouzena navrhovaná půdní držba.

Na závěr bude provedeno zhodnocení technickohospodářské optimalizace nově navržené půdní držby jako je tvar a velikost pozemků, případně přístupnost s využitím nově navržené cestní sítě.

Všechna zjištění budou popsána a případně navržena nápravná opatření vedoucí k optimalizaci půdní držby v daném katastrálním území.

4 Výsledky a diskuse

4.1 Analýza zájmového území

Sledované území se nachází na rozhraní Českosobudějovické páneve a CHKO Blanský les. Severovýchodní část K.U. je představována intenzivně obdělávanými pozemky s podílem erozně náchylné půdy. Do této dolní části také zasahuje rozsáhlá rybníční soustava v území reprezentovaná Kvitkovickým rybníkem. Oproti tomu jihozápadní část území představuje členitou krajinu s výrazným zastoupením lesních porostů nacházejících se již v CHKO Blanský les.

Dané území se rozkládá na ploše 367 ha. Podíl zemědělské půdy je 49,6 %. Nejvyššího místa je dosaženo v jižní části v lesním porostu pod Haberským vrchem (620 m n.m.), nejnižšího v místech kde území opouští Dehtářský potok (424 m n.m.). Výškový rozdíl na 3,5 km čimí 196 m. Viz. mapová příloha č.1

Schéma č.2: Výměra pozemků v katastru Kvítkovice

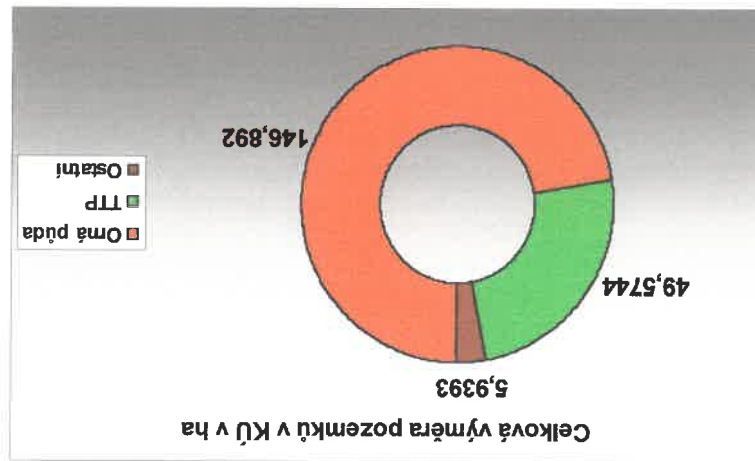
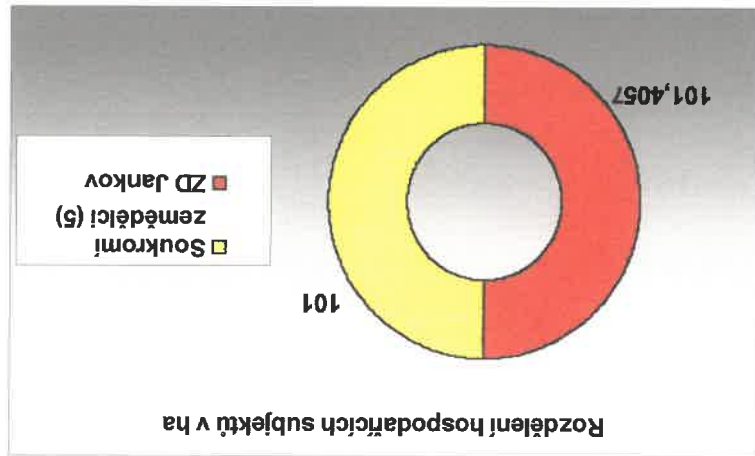

Schéma č.3: Rozdělení hospodářských subjektů v katastru Kvítkovice

4.1.1 Geologické poměry a geomorfologická charakteristika území

Z hlediska regionálního členění reliéfu ČR náleží sledované území provincii Česká Vysočina. Nachází se na rozhraní Českomoravské a Šumavské soustavy. Severovýchodní část patří do Českobudějovické pánve, do jižní zasahují podcelky Šumavského podhůří Prachatická hornatina a Bavorovská vrchovina. Vlastní geologická charakteristika vychází z geomorfologické charakteristiky.

Ilimerizované půdy vznikají intenzivnějším pochodem ilimerizace než u hnědozemí. Dochází k výrazné translokaci jílových minerálů, v důsledku toho se pod humusovým horizontem (ornicí) vyvinul ochuzený alvikový (vybělený) horizont a pod ním o jíl obohacený iluvální horizont, velmi hutný, málo propustný pro vodu. Voda se zadržuje v eluválním horizontu a způsobuje periodické povrchové oglejení. Areal rozšíření má průměrnou roční teplotu 7-8 °C, srážky 600-800 ml a nadmořská výška 300-500 m.

hnědá půda oglejena a hnědozem ilimerizovaná (luvizem).

trvale, nebo delší část vegetačního období, vznikají půdy jevíci různé stupně oglejení, jako je tak i k lesnickým účelům. Tam, kde se v půdním profilu vyskytuje zvýšený obsah vláhy, a to snižuje biologickou aktivitu, a tím i úrodnost. Tento půdní typ se využívá jak k zemědělským, železa. K hnědnutí dále přistupují procesy tvorby a přeměny jílu. Jejich kyselá půdní reakce, který je výsledkem procesu hnědnutí, kdy dochází ke zbarvení horizontu oxidy a hydroxidy hornin. Jsou charakterizovány přítomností kambického horizontu o mocnosti 40 - 100 cm, na území ČR. Nejčastěji vznikaly na zvětralínách pevných vyvěřelých a metamorfotovaných

Jak uvádí Ledvina a kol. (2000), patří **hnědé půdy** k nejrozšířenějším půdním typům

- v rybníční kotline půda glejová (glej)
- oglejena půda (pseudoglej)
- hnědozem ilimerizovaná (luvizem)
- hnědá půda oglejena (kambizem pseudoglejová)
- hnědá půda (kambizem kyselá)

V území se nacházejí genetické půdní typy:

biotické pararuly pestře série a menší tělesa granodioritu středočeského plitounu.

Bavorovská vrchovina je složena převážně z injlikovaných rul, perlových rul a migmatitů jednotvárné série moldanubika. V severozápadní části se též nachází jernozemně série moldanubika.

granulovitých těles s hojnými vložkami serpentinů a z biotických rul a pararul jednotvárné Prachatická hornatina je složena převážně ze dvou rozlehlych tektonicky porušených erozních a denudačních procesů po vyprázdnění jezerů vod ve svrchních třetihorách .

zlomovými svahy, vyplněná mírně zvlhčeným až plochým reliéfem, který je výsledkem v severovýchodní části pánve. Tektonická sníženina je omezena většinou výraznými souvrství, podloží z krystalických hornin moldanubika vystupuje na povrch při okrajích Českobudějovická pánev je složena převážně ze svrchnokřídových i třetihorních

Dle fyziogeografického rozdělení naleží sledované území hydrogeografické oblasti II-C-2-c, která je charakterizována jako oblast málo vodná s hodnotou 3-6 l.s⁻¹.km⁻²

4.1.2.1 Povrhové vody

627	srážky mm.r ⁻¹
426	ztráta mm.r ⁻¹
201	odtok mm.r ⁻¹
0,3	součinitel odtoku
6,4	specifický odtok l.s ⁻¹ .km ⁻²

Tab. č. 12: Základní hydrologická charakteristika území:

Zajmové území K.Ú. Kvitkovice spadá do povodí řeky Vltavy. Převážná část území patří do dílčího povodí s hydrologickým pořadím 1-06-03-006 – Dehtářský potok po Jankovský potok, pouze severovýchodní okraj spadá částečně do povodí 1-06-03-014 – Dubenský potok.

Kostru hydrografické sítě tvoří Dehtářský potok propojující rozsáhlou rybníční soustavu, která je v daném území reprezentována Kvitkovickým rybníkem.

4.1.2 Vodohospodářské poměry

Glejové pudy se vyskytují v terénních depresích a v nivních oblastech, kde se hladina podzemní vody trvale nachází velmi vysoko. V řešeném území je to údolnice Kvitkovického rybníka. Půdotorný proces probíhá pod vlivem stagnující podzemní vody, kdy dochází k migraci látek a půdní masy na partie obohacené a ochuzené o železo a mangan. Půdní reakce kyselá (pH 4,5-5,5), do hloubky narůstá s poklesem nasycenosti sorpčního komplexu. Obsah jílu do hloubky stoupá, fyzikální vlastnosti jsou ve většině případů velmi nepříznivé a nelepšují se ani po odvodnění, které patří k hlavním zúrodňujícím opatřením. Při nadbytku vody je v profilu snížena mineralizace organických látek, mnohdy dochází k rašelinění.

Oglejená půda se vyznačuje typickým mramorovaným horizontem, který vzniká v důsledku procesu oglejení. Dochází zde ke střídání povrchového zamokření a následného vysušení, přičemž se vytváří světlé ochuzené a rezivě hnědé, o železo a mangan obohacené partie, tzv. mramorování. Ze zemědělského hlediska je tento půdní typ považován za méně úrodný, nejlepší využití je jako travní porost.

provedena na ovlivnění odtokových poměrů jiná opatření než protierozní. zemědělské orné půdě, kde vodní eroze překračuje přípustné hodnoty. Z těchto důvodů nebyla odvádění srážkových a odpadních vod v zájmovém území kromě několika dílčích lokalit na Celkově je tak splněna potřeba základních nároků na zabezpečení neškodného škodlivými účinky velké vody.

Zvýšené požadavky na nárůst spotřeby vody nejsou. Odvádění povrchových a odpadních vod ze systému odvodnění se uskutečňuje prostřednictvím sítě upravených toků a melioračních kanálů. Tím je částečně vyřešena částečně vyřešena ochrana zemědělské půdy před Domovní studny se v intravilánu obce hojně nacházejí, leč jejich využití je minimální. samostatného vrtu.

Spotřeba vody pro místní zemědělské družstvo (část ZD Jankov) je realizována ze část spotřeby vody pro obyvatelstvo je čerpána z veřejného vodovodu obce Kvítkovice. Vodohospodářskou bilanci lze označit za vyrovnanou vzhledem k tomu, že podstatná

4.1.2.3 Vodohospodářská bilance

Sledované území náleží značně rozlehlému regionu mělkých podzemních vod s indexovým označením I-B-4, což znamená území s celoročním doplňováním zásob, s nejvyšší vydatností podzemních vod v období března-dubna a s nejnižší vydatností v období září-listopad. Průměrný specifický odtok $1,01-1,50 \text{ l.s}^{-1} \cdot \text{km}^{-2}$.

Do jižní části zasahuje region s indexovým označením II-B-4, což znamená území se sezónním doplňováním zásob, s nejvyšší vydatností podzemních vod v období květen-červen, nejnižší září-listopad a s průměrným specifickým odtokem $1,01-1,50 \text{ l.s}^{-1} \cdot \text{km}^{-2}$.

4.1.2.2 Podzemní vody

Koeficient odtoku je střední a činí $0,21-0,30$. s nejvodnějším měsícem březnem, s retenční schopností dobrou vyjádřenou podle vztahu $q355/q \cdot 100$ hodnotou $21-30$ (tedy minimální průtok propočtený k průměrnému průtoku činí asi $21-30$ %). Stupeň rozkošisanosti se jeví jako slabý a koeficient $q \cdot 100/q355$ činí $251-500$.

počátek jarních prací	21.3 - 30.3
setí jarního ječmene	30.3 - 4.4
sazení brambor	21.3 - 25.5
počátek květu jabloní	6.5 - 10.5
počátek senoseče	6.5 - 10.6
počátek žni - jarní ječmen	21.7 - 25.7

Tab. 14: Přehled počátku fenologických období v oblasti

Představují synteticky ukazatel povětrnostních vlivů a mají proto význam nejenom z pohledu zemědělské činnosti, ale i dalších aktivit obyvatelstva v území (rekreace, sport).

4.1.4 Fenologické fáze

Zdroj: CHMU, referenční stanice České Budějovice:

Měsíc	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	Celkem	
Prům. srážky (mm)	23	27	32	46	70	94	78	79	48	32	35	25	588 mm	
Prům. tepl. (°C)	-	1,8	0,3	3,4	8	13	16,2	17,7	17,1	13,5	8,3	3,3	0,3	8,2 °C

Tab. 13: Klimatologické údaje v období 1961 - 1991

Uvedené klimatické údaje jsou doplněny přehledem o srážkách a teplotách v jednotlivých měsících za období 1961 – 1991 (údaje jsou v mm a °C).

Podrobnější klasifikace území je provedena podle Komplexního průzkumu půd. Předmětné území podle tohoto metodického materiálu náleží do regionu 5, oblasti mírně teplé MT2 s roční sumou teplot nad 10°C 2200-2500 hod, s pravděpodobností suchých vegetačních období 15-30, vláhovou jistotou > 4-10, s průměrnou roční teplotou 7-8°C a ročním srážkovým úhнем 550-700. Iz > 120.

zasaňuje okresek B8. B5, který je mírně teplý, mírně vlhký s mírnou zimou, vrchovinový. Pouze do jižní části Převážná část zájmového území spadá do klimatické oblasti B, klimatického okrsku

4.1.3 Klimatické poměry

- s výraznými hrbety a údolními na migmatitech a granitech. Klima je mírně teplé, na plošinové klima s přizemními inverzemi. Půdy jsou hnědé, mezotrofní až kyselé.
- III.7.7. Biochora mírně chladných členitých vrchovin. Reliéf má charakter vrchoviny povrchem na migmatitech, svorech, rulách a granitech. Klima je mírně teplé, převládá III.7.3. Biochora mírně teplých nižších plošin. Reliéf je tvoren zdviženým zarovnaným stupňem.
- zakleslé do vyvýšených okrajů pánve, svahová výplň, pseudogleje. Převládá dubobukový II.2.3. Biochora mírně teplých podmaččených sníženin. Představuje sníženiny převážně stupně.
- půdy s přechody k hnědozemím. Převládají společenstva dubobukového vegetačního sedimenty. Hnědé půdy kyselé i nasycené, místy oglejené, na prachovnicích ilimtrizované vyvýšené nad pánevím dnem, často na krystalinických blocích vystupujících nad okolní - II.2.1. Biochora mírně teplých vrchů a pahorkatín. Představuje sušší partie, relativně bioregion. Biochory II.2.1., II.2.3., III.7.3., III.7.7.

Po stránce biogeografického členění sledované území do provincie středoevropských listnatých lesů, podprovincii A-Ceska Vysocina. Nachází se na rozhraní Českomoravské a Sumavské soustavy. Severovýchodní část náleží Českosudějovické páňvi, do jižní zasahují podcelky Sumavského podhůří Prachatická hornatina a Bavorovská vrchovina. Bioregion 1.30 Českosudějovický bioregion, v jižní části 1.43 Českokrumlovský

4.1.6 Biogeografické členění území

Severní polovina území je ohrožena do značné míry erozí. Otevřená forma eroze se projevuje na svazitých pozemcích orné půdy. Z krajinně ekologického hlediska však zůstává vážným nebezpečím také eroze nejmenších půdních částic, která není doprovázena typickými projevy jako je vytváření stružek, erozních rýh a nánosů. Při tomto procesu jsou smývány především živiny, a ty se pak usazují na okrajích polí, podél cest a kolem vodotěcí. Výmluvným svědectvím těchto přírodních procesů jsou např. doprovodné nitrifilní pásy typických rostlin např. kopřiva, chrastice. Většina eroze představuje pouze okrajový problém. K omezení eroze přispějí zásady navržené v územním systému ekologické stability a rozvoj nových výrobních a majetkoprávních vztahů na půdě, který si vyžadá novou cestní síť, respektive její zahusnění a pozemněnou organizaci.

4.1.5 Eroze

Dle lesních oblastí je jižní část území zatřazena do lesní oblasti 12a – Předhoří Sumavy, severní část území do oblasti 15a Českobudějovická pánev. Dle geobotanické rekonstrukční mapy tvořily původní vegetační kryt v Českobudějovické pánvi acidofilní doubravy, v nižších partiích hřebene Skalky a Kluku bikové bučiny, ve vyšších partiích Blanského lesa převládají květnaté bučiny. Společenstva luhů a olšin provázela v úzkých páslech vodní toky a rybníky.

Současný stav vegetačního pokryvu je oproti rekonstrukčnímu stavu značně pozmeněn dlouhodobou činností člověka. Nejvýraznější změny jsou v klimaticky příznivějších polohách původních acidofilních bučin, kde listnaté lesy byly přeměněny na zemědělskou půdu s malými zbytky převážně smrkových a borových lesů. Tyto změny zasáhly ve značné míře i původní společenstva bikových bučin, v menší míře i květnatých bučin.

4.1.8 Lesní hospodářství

Měrné emise ze stacionárních zdrojů (t.rok ⁻¹ .km ⁻²)	rok	1994	1995
tuhé	1,85	0,89	
S02	3,76	2,41	
NOX	0,86	0,73	
CO	3,39	2,59	

Tab. č. 15: Přehled měrných emisí ze stac. zdrojů v oblasti

Oblast jižních Čech je imisními spady zasazena poměrně málo, a proto zde nalézáme i menší hustotu kontrolních míst. V okrajových částech se vyskytí oxidů síry, oxidů dusíku a polétavého prachu pohybují pod prahem bezpečnosti. Podle dlouhodobého průměru se pohybují měrné emise oxidů dusíku v pásmu 2-5 t.km⁻², oxidu siřičitého 5-10 t.km⁻² a tuhých látek ze základních zdrojů 2-5 t.km⁻². Pro doplnění jsou uvedeny údaje o měrných emisích ze stacionárních zdrojů pro Jihočeský kraj za rok 1994 a 1995 (převzato z údajů grafické ročenky Znečištění ovzduší na území České Republiky v roce 1995).

4.1.7 Kvalita ovzduší

nejvyšších vrcholech až mírně chladné, s otepľujícím vlivem větru. Dominuje 4. vegetační stupeň.

Poradové číslo	Název	Typ	Výměra v ha
1	Pod Kvitkovickým rybníkem	Lokální biocentrum	5,62
2	Horka	Lokální biocentrum	3
1	Polní	Lokální biokoridor	1,16
2	Dětářský potok	Lokální biokoridor	1,5
3	Nad Vitkovickými	Lokální biokoridor	2,34
4	Na středním hrbetu	Lokální biokoridor	0,35
1	U silnice	Interakční prvek	0,6
2	Hráz	Interakční prvek	0,5
3	Nad rybníkem	Interakční prvek	0,27
4	U Habří	Interakční prvek	0,23

Tab. č.16: Přehled skladebných prvků ÚSES v katastru Kvitkovice

nacházející v bezprostřední blízkosti.

V přehledu jsou zahrnuty i prvky ÚSES zasahující z jiných katastrů, nebo se

4 interakční prvky

4 lokální biokoridory

2 lokální biocentra

ekologické stability. Byly vymezeny následující skladebné prvky:

V rámci provedené KPÚ byl pro dané území navržen i projekt Územního systému

hráze Kvitkovického rybníka, 1100 m SSV od středu obce Kvitkovice.

- Na vyhlášení ochrany Památkového stromu je navržen dub letní v SV části vzdušné části

- K registraci Významný krajinný prvek je navržen hrázový porost Kvitkovického potoka

- Jihozápadní polovina území náleží do CHKO Blanský les

4.1.9 Ochrana přírody a lokální ÚSES

skupinovým výběrem.

je vytvoření věkové i prostorové diferencovaný porost obnovovaný jednotlivým až

sklady přirozené, se bude dbát na úpravu ve smyslu obnovy přirozených druhů dřevin. Cílem

znama podporovat v růstu listnáče, na lokalitách, kde je dřevinná skladba vzdálená od

Při obnově přirozeného stavu bude dbáno na zásady hospodářství v CHKO. To

4.2 Porovnání návrhu pozemků z hlediska návrhových kritérií

Porovnání výměr, cen a vzdáleností pozemků před a po PÚ pro vlastníka č.1

Nárok vlastníka

Označení pozemků	Vzdál (m)	Vým. Celk. (m ²)	Vým. dotčená (m ²)	Druh poz.	Vým. oceně (m ²)	BPEJ	Cena ocen. Výměry (kč)
KN 269/5	550	404	404	Orna	404	55011	1640,24
KN 760	2420	2252	2252	Orna	2252	53214	5652,52
PK 198/3	410	198	198	Ost.	198	55001	930,60
PK 303	460	288	288	TTP	288	56811	233,28
PK 308	840	432	432	TTP	432	53254	846,72
PK 309	790	450	450	TTP	450	53254	882,00
PK 320	990	659	659	TTP	659	53254	1291,64
PK 321	1040	10430	10430	Orna	6915	53214	17356,65
PK 322	1010	180	180	TTP	3515	53254	6889,40
PK 323	960	219	219	TTP	180	53254	352,80
PK 325/1	1060	5765	5765	TTP	5765	53254	11299,40
PK 331	1040	37857	141	Ost.	141	53254	276,36
PK 341	1220	952378	9483	TTP	9483	53214	23802,33
PK 366/1	1910	1768	197	TTP	197	53214	494,47
PK 375	1280	2108	947	TTP	947	53214	2376,97
PK 381	1030	47121	286	Ost.	286	53214	717,86
PK 383	1517	1517	1438	Orna	1438	53214	3609,38
PK 400/8	880	16610	15181	TTP	15181	53214	38104,31
PK 400/9	730	263494	8175	TTP	8175	53214	20519,25
PK 401/1	540	3428	2611	TTP	2161	55011	8773,66
PK 401/2	590	6269	6269	Orna	450	53254	882,00
PK 401/3	710	18776	7958	TTP	7058	53254	13833,68
PK 401/4	830	14570	14570	TTP	900	53214	2259,00
PK 401/5	920	11632	8322	TTP	13170	53254	25813,20
PK 411	580	2644	2644	Orna	1400	53214	3514,00
PK 467/2	650	1607	986	TTP	8322	53214	20888,22
PK 467/4	740	1085	1085	TTP	2644	53214	6636,44
PK 507	940	252	252	TTP	986	53214	2474,86
PK 532	1310	11319	11319	TTP	1085	55011	4405,10
PK 595/1	890	4000	4000	TTP	252	55001	1184,40
PK 615	1110	162	162	TTP	8619	56701	7153,77
PK 616	1360	4944	4944	TTP	2550	55301	9894,00
PK 618	1900	1071	1071	TTP	150	55001	705,00
PK 619	1920	1246	1246	TTP	150	55301	15520,00
PK 643/1	1310	890	890	Orna	4000	55301	15520,00
PK 663	1930	701	701	TTP	162	55011	657,72
PK 693	1680	1214	1214	TTP	3264	55001	15340,80
PK 759/2	2470	1870	1870	TTP	1680	55011	6820,80
PK 765	2070	629	629	Orna	17468	53254	34237,28
PK 774/1	2370	28946	23823	Orna	17468	53254	34237,28

Návrh

Celkem:		1235	181805	181805	181805
PK 962/2	PK 976/1	1260	1650	8109	921
PK 977	PK 978	2170	2370	1457	2796
PK 989/2	PK 980	760	1410	1639	1720
PK 991	PK 989/1	670	610	5009	2280
PK 992		570	1960	1960	1457
PK 993		540	1547	476	1547
PK 994		960	676	225	676

Označení pozemku	Vzdal (m)	Vým. Cejk (m ²)	Vým. dotčená (m ²)	Druh poz.	Vým. ocen (m ²)	BPEJ	Cena ocen. Výměry (Kč)
KN 376/2	1057	141	141	Ost.	53254	53254	2904,07
KN 399/2	907	557	557	Ost.	53214	53214	1398,07
KN 399/3	778	448	448	Ost.	53214	53214	1124,48
KN 400/18	1057	24497	24497	TPP	53214	53214	61487,47
KN 400/48	1227	167	167	Lesní	53214	53214	419,17
KN 401/4	865	33551	33551	TPP	53254	53254	29129,52
KN 233/9	1107	6284	6284	Ost.	55011	55011	15606,64
KN 269/5	564	404	404	Ost.	55011	55011	1640,24
KN 269/12	392	2238	2238	Ost.	55001	55001	3374,60
KN 269/23	393	3372	3372	Orná	55011	55011	6171,20
KN 269/26	605	1725	1725	TPP	55011	55011	7003,50
KN 303	624	1696	1696	Ost.	55011	55011	482,16
KN 323/3	1174	655	655	Ost.	53254	53254	1283,80
KN 325/1	1185	5964	5864	TPP	57869	57869	4,80
KN 331/3	1057	141	141	Ost.	53254	53254	276,36
KN 376/2	1327	1157	1157	TPP	53214	53214	2904,07
KN 399/2	907	557	557	Ost.	53214	53214	1398,07
KN 399/3	778	448	448	Ost.	53214	53214	1124,48
KN 400/18	1057	24497	24497	TPP	53214	53214	61487,47
KN 400/48	1227	167	167	Lesní	53214	53214	419,17
KN 401/4	865	33551	33551	TPP	53254	53254	29129,52

53214	47	Ost.	18689	53214	47	53214	46909,39
53214	8280	Ost.	55011	53214	20782,80	53214	192,80
53214	146	Ost.	53214	53214	366,46	53214	20782,80
53214	146	Ost.	53214	53214	1272,57	53214	366,46
53214	158	Ost.	53254	53254	309,68	53254	309,68
53254	275	Ost.	53254	53254	539,00	53254	539,00
53254	1850	Lesni	52951	52951	6789,50	52951	6789,50
53254	275	Ost.	55001	55001	338,40	55001	338,40
53254	72	Ost.	54700	54700	359,25	54700	359,25
53254	75	Ost.	55301	55301	170,72	55301	170,72
53254	44	Ost.	55001	55001	686,20	55001	686,20
53254	7090	Ost.	56701	56701	5884,70	56701	5884,70
53254	195	Ost.	55011	55011	791,70	55011	791,70
53254	326	TTP	55301	55301	1264,80	55301	1264,80
53254	118	Ost.	55001	55001	554,60	55001	554,60
53254	572	Ost.	55001	55001	2688,40	55001	2688,40
53254	3829	Ost.	55301	55301	14856,52	55301	14856,52
53254	3408	TTP	55301	55301	13223,04	55301	13223,04
53254	1664	TTP	53214	53214	4176,64	53214	4176,64
53254	5334	orna	52904	52904	1554,06	52904	1554,06
53254	386	ost.	56701	56701	320,38	56701	320,38
53254	2839	ost.	55001	55001	13343,30	55001	13343,30
53254	280	ost.	52904	52904	1229,20	52904	1229,20
53254	515	ost.	55011	55011	2420,50	55011	2420,50
53254	1451	ost.	55001	55001	6819,70	55001	6819,70
53254	377	ost.	55011	55011	1530,62	55011	1530,62
53254	509	ost.	55001	55001	2392,30	55001	2392,30
53254	1803	ost.	52904	52904	7915,17	52904	7915,17
53254	2	TTP	55001	55001	9,40	55001	9,40
53254	2699	Ost.	56701	56701	2240,17	56701	2240,17
53254	439	Ost.	53254	53254	860,44	53254	860,44
53254	895	Ost.	55011	55011	3633,70	55011	3633,70
53254	187	Ost.	53254	53254	366,52	53254	366,52
53254	349	Ost.	53716	53716	513,03	53716	513,03
53254	1060	Ost.	53214	53214	2660,60	53214	2660,60
53254	7	Ost.	55011	55011	28,42	55011	28,42
53254	644	Ost.	55001	55001	3026,80	55001	3026,80
53254	1090	Ost.	56701	56701	904,70	56701	904,70
53254	1863	Ost.	52904	52904	8178,57	52904	8178,57
53254	350	Ost.	56701	56701	290,50	56701	290,50
53254	172	Ost.	55011	55011	698,32	55011	698,32
53254	156	Ost.	52951	52951	572,52	52951	572,52
53254	556	Ost.	53214	53214	1395,56	53214	1395,56
53254	556	Ost.	53214	53214	82,83	53214	82,83
53254	33	Ost.	54700	54700	967,58	54700	967,58
53254	3749	Ost.	56701	56701	2944,01	56701	2944,01
53254	2020	Ost.	56701	56701	180,94	56701	180,94
53254	1513	Ost.	55011	55011	7316,12	55011	7316,12
53254	2127	Ost.	55001	55001	9996,90	55001	9996,90
53254	3453	Ost.	56701	56701	2065,99	56701	2065,99
53254	6	Ost.	55011	55011	24,36	55011	24,36
53254	36	Ost.	53254	53254	70,56	53254	70,56
53254	2103	Ost.	53214	53214	5278,53	53214	5278,53
53254	469	Ost.	53214	53214	1177,19	53214	1177,19
53254	1889	Ost.	53254	53254	3702,44	53254	3702,44
53254	413	Ost.	53254	53254	809,48	53254	809,48
53254	1734	Ost.	55011	55011	7040,04	55011	7040,04

PK 45	500	1529	TTP	1529	55301	5932,52
PK 46	300	3147	omã	2337	55301	9067,56
PK 62	370	8074	omã	6234	55301	3807,00
PK 63	600	2662	TTP	1840	55001	8648,00
PK 90	840	1403	TTP	2662	55301	24187,92
PK 93	540	2266	TTP	1403	55301	8648,00
PK 132	470	1200	TTP	2662	55301	10328,56
PK Q249/1	460	3180	omã	1200	55001	10328,56
PK 250	670	194	TTP	630	55001	5443,64
PK 251	750	2410	omã	2961,00	55001	5443,64
PK 252	850	198	TTP	1200	55001	6347,68
PK 278	980	198	TTP	55001	55301	6347,68
PK 279	950	4100	omã	2961,00	55301	14946,00
PK 280	850	1072	TTP	4656,00	55001	14946,00
PK Q281/1	490	7520	omã	851,66	55001	14946,00
PK 370	1490	1996	omã	9400,00	55001	14946,00
PK 371	1490	791	TTP	1799,90	55001	14946,00
PK 372	1540	3057	omã	1799,90	55001	14946,00
PK 388	1070	1618	omã	9400,00	55001	14946,00
PK 409	530	4855	omã	851,66	55001	14946,00
PK Q421/1	490	1972	omã	9400,00	55001	14946,00
PK 468	740	5071	TTP	9400,00	55001	14946,00
PK 504	970	791	TTP	12878,40	55001	14946,00
PK 505	800	648	TTP	160,38	55001	14946,00
PK 506	820	6132	omã	160,38	55001	14946,00
PK 513	890	522	omã	160,38	55001	14946,00
PK Q514/1	940	1200	omã	160,38	55001	14946,00
PK 547	850	8740	omã	160,38	55001	14946,00
PK 548	870	252	TTP	160,38	55001	14946,00
PK 576	460	1187	TTP	160,38	55001	14946,00
PK 577	590	4208	omã	160,38	55001	14946,00
PK 578	530	2536	omã	160,38	55001	14946,00
PK 579	610	252	TTP	160,38	55001	14946,00
PK 620	1920	234	TTP	160,38	55001	14946,00
PK 623	1870	5413	omã	160,38	55001	14946,00
PK 627	1770	4622	omã	160,38	55001	14946,00
PK 635	1620	3165	omã	160,38	55001	14946,00
PK 655	1780	7747	omã	160,38	55001	14946,00
PK 656	1980	180	TTP	160,38	55001	14946,00
PK 684	2280	863	omã	160,38	55001	14946,00
PK 684	2280	863	omã	160,38	55001	14946,00

zjednodušení pozemkové drzby.

Tento vlastník měl na svém nárokovém listu původně 53 parcel a v návrhu je tento počet zredukován na 8, což splňuje jeden ze základních požadavků na pozemkové úpravy a to

56811, 55011

Použití kódy BPEJ: 52904, 55301, 52911, 55311, 53214, 56411, 53254, 56701, 55001,

4027	0	150164	150164	583259,28	1010	167160	648197,40	903	11,32	11,13	10,59
Výluč. čeno m ²	Nesmět. vání m ²	Smět. vání m ²	Úprav. Kč	Cena Kč	Vzdál. m	Výměra m ²	Cena Kč	Vzdál. m	Výměra	Cena	Vzdál.
Celkový nárok vlastníka			Nově navrhované pozemky			Rozdíly v procentech					

Celkem:		903	167160	167160	648197,40
Označení pozemků	Vzdál. (m)	Vým. Celk. (m ²)	Vým. dotčená (m ²)	Druh poz.	Vým. oceň. (m ²)
KN 698/18	1740	31999	31999	Orná	55001 52904 55011 55001 56701 53214 1684,21 1071,16 11520,90 3943,52 49085,56 7819,56 5489,12 124206,56 174413,76 89873,40 64,96
KN 698/13	2235	9623	9623	TTP	26103 5896 4611 2154 1943 671 244 4590 2012 19556 1926 1352 32012 44952 19122 16
KN 698/12	2322	6602	6602	Orná	55011 53214 53254 53214 55011 55011 55301 55301 55001 55011
KN 410	540	19556	19556	TTP	
KN 269/22	412	1926	1926	Orná	
KN 269/6	463	1352	1352	Zahr.	
KN 75/2	655	32012	32012	TTP	
KN 70/1	398	64090	64090	Orná	
Cena oceň.					BPEJ
Výměry (Kč)					

Návrh

Celkem:		1010	150164	150164	583259,28
PK	Vzdál.	Vým. Celk.	Vým. dotčená	Druh poz.	Vým. oceň.
PK 783	1710	1277	1277	Orná	56701 53254 55011
PK 781	1860	6438	6438	Orná	53214 56701 55011
PK 756	2660	1780	1780	Orná	53214 56701 55011
PK 750	2210	3470	3470	Orná	56701 55001 56701 55001 56701 253,98 396,74 273,90 26592,60 8,30 50,20 462,84
PK 745	2010	2659	2659	Orná	
PK 742	2110	306	306	TTP	
PK 689	2200	478	478	TTP	
PK 688	1870	5988	5988	Orná	
PK 685	2280	144	144	TTP	

Návrhová kritéria byla, dle prvního dojmu z přehledové tabulky přetřocena, ale stalo se tak díky vytvoření tzv. vlastnických celků - tj. sloučení nároků z několika LV jednoho vlastníka pod jeden list vlastnictví.

Jde o jeden z nástrojů zjednodušení vlastnictví a zvýšení přehlednosti administrativy spojené se správou daného katastru.

Porovnání výměr, cen a vzdáleností pozemků před a po PÚ pro vlastníka č. 3

Nárok vlastníka

Označení pozemku	Vzdal (m)	Vým. celk. (m ²)	Vým. dotčena (m ²)	Druh poz.	Vým. ocen (m ²)	BPEJ	Cena ocen. Výmery (Kč)
PK C36	540	7562	7562	TTP	4820	53214	12098,20
PK 38	660	4478	4478	Orná	2778	55001	13056,60
PK 54	590	5323	5323	Orná	1700	55011	6902,00
PK 55	790	2158	2158	TTP	4123	55301	15997,24
PK 130	460	1148	1148	TTP	1200	55001	5640,00
PK 143	810	1181	1181	TTP	2158	55301	8273,04
PK 241	470	2263	2263	Orná	1148	55001	5395,60
PK 242	610	47	47	TTP	1181	55301	4582,20
PK 243	710	2590	2590	Orná	2263	55001	10636,10
PK 244	810	115	115	TTP	47	55001	220,90
PK 306	740	234	234	TTP	2291	55001	10767,70
PK 307	660	7625	7625	Orná	299	56811	1312,61
PK 406	490	3147	3147	Orná	234	56411	93,15
PK 533	1130	6312	6312	Orná	340	56811	189,54
PK 536	1080	630	630	TTP	7285	56811	29577,10
PK 537	1060	5655	5655	Orná	3147	56811	7898,97
PK C542	830	12401	11392	Orná	4452	56811	275,40
PK 569	820	5103	5103	Orná	1860	56811	20924,40
PK 629	1830	3938	3938	Orná	4452	56811	7898,97
PK 667	2110	108	108	TTP	4452	56811	275,40
PK 668	1860	5249	5249	TTP	3147	56811	7898,97
PK 730	2050	5629	5629	Orná	340	56811	189,54
PK 731	2180	378	378	TTP	7285	56811	29577,10
PK 751	2260	6006	6006	Orná	3147	56811	7898,97

56701, 55001, 56811

Použití kódy BPEJ: 52904, 55011, 52911, 55301, 53214, 55311, 53254, 56411, 53716,

konkrétně LV č. 367 a LV č. H366 pod jedno LV č. 367.

vytvoření tzv. vlastnických celků - tj. sloučení nároku jednoho vlastníka z několika LV,

Návrhová kritéria byla, dle prvního dojmu z přehledové tabulky opět přetvořena, díky

držby byl dodržen. Původní nárok obsahuje celkem 25 parcel nový návrh pouze 4.

Základní požadavek na pozemkové úpravy, tohoto vlastníka, zjednodušení pozemkové

Výlo- řeno m ²	Nesměto- váno m ²	Směto- váno m ²	Celkový vlastníka	nárok	Nové navrhované pozemky	Rozdíly v procentech
2398	0	99259	99259	387899,68	1234	109975
						450476,61
						1392
						10.80
						16,20
						- 12,80

Označení pozemků	Vzdál (m)	Vým. Celk. (m ²)	Vým. dotčená (m ²)	Druh poz.	Vým. ocen (m ²)	BPEJ	Cena ocen. Výměry (Kč)
KN 560/3	890	67310	67310	Orna	1180	55311	4082,80
KN 698/19	1700	12401	12401	Orna	66130	55001	310811,00
KN 698/36	2470	12246	12246	Orna	2744	52904	12046,16
KN 698/37	2320	18018	18018	TTP	9657	55001	45387,90
					1194	53214	2996,94
					5024	53254	9847,04
					6028	53716	8861,16
					307	53254	601,72
					2079	55001	9771,30
					2976	56701	2470,08
					4847	53214	12165,97
					7809	55011	31704,54
Celkem:		1392	109975		109975		450746,61

Návrh

PK 758	2620	10988	10988	Orna	300	56701	249,00
					7838	53214	19673,38
					3150	53254	6174,00
Celkem:		1234	99259		99259		387899,68

Porovnání výměr, cen a vzdáleností pozemků před a po PÚ pro vlastníka č. 4

Nárok vlastníka

Označení pozemku	Vzdál (m)	Vým. Celk. (m ²)	Vým. dotčená (m ²)	Druh poz.	Vým. ocen (m ²)	BPEJ	Cena ocen. Výměry (Kč)
PK 27/2	670	35555	3555	Orna	2080	55011	8444,80
PK 29/2	650	3243	3243	Orna	3118	53214	7826,18
PK 133	360	1871	1871	TTP	125	55011	507,50
PK 142	590	477	477	TTP	1871	55301	7259,48
PK Č256/1	130	8967	8967	Orna	477	55301	1850,76
PK 257/1	40	23	23	Orna	8047	55001	3735,20
PK 258	70	126	126	Orna	23	55011	93,30
PK 270	740	23	23	TTP	23	55011	511,56
PK 271	640	4766	4766	Orna	126	56811	18,63
PK 272	540	1187	1187	Orna	4031	55001	18945,70
PK 562	950	2302	2302	Orna	455	56811	368,55
PK 621	1670	665	665	Orna	280	56411	1229,20
PK 631	1180	1690	1690	Orna	1187	56411	5210,93
PK 654	1380	9514	9514	Orna	1952	55001	9174,40
PK 653	1360	10478	10478	Orna	350	55301	1358,00
PK 695	1870	2086	2086	Orna	630	55011	2557,80
PK 793/7	1620	1687	1687	TTP	35	55001	164,50
PK 793/8	1520	500	500	TTP	845	52911	4732,00
Celkem: 948					398	52904	1747,22
					327	55001	1356,90
					120	55011	487,20
					8597	52904	37740,83
					1482	55001	6965,40
					399	52911	2234,40
					6248	52904	27428,72
					3206	55001	15068,20
					60	52911	336,00
					1261	55001	5926,70
					825	55011	3349,50
					1687	56701	1400,21
					500	56701	415,00
Celkem: 53160							223378,25

Návrh

Označení pozemku	Vzdál (m)	Vým. Celk. (m ²)	Vým. dotčená (m ²)	Druh poz.	Vým. ocen (m ²)	BPEJ	Cena ocen. Výměry (Kč)
KN 269/11	186	3541	3541	TTP	28	55011	113,68
KN 269/15	686	28053	28053	Orna	3513	55001	16511,10
KN 269/16	722	22539	22539	TTP	6862	53254	10991,68
KN 269/24	197	2700	2700	Orna	56411	55011	30124,18
KN 698/30	1778	4999	4999	Orna	15583	55011	63266,98
Celkem: 737					34	56811	27,54
					570	56411	2502,30
					3617	53254	7089,32
					18318	55011	74371,08
					2700	55001	12690,00
					4999	55001	23495,30
Celkem: 61832							241183,16

č.327/1998 Sb.

Charakteristiku jednoletých BPEJ uvádím již bez popisu tohoto kódu podle vyhlášky se vyskytne jednou za 7 let.

vyskytne jednou za 4 roky. Pokud je 7 – 10, jedná se o středně suchou oblast a vláhový deficit vegetačním období je 4 – 10. Pokud je 4 - 7, jedná se o suchou oblast a vláhový deficit se Pravidelpodobnost vyskytu suchých vegetačních období je 15 – 30 %. Vláhová jistota ve průměrnou roční teplotou 7 - 8 °C a průměrným ročním úhrnem srážek 550 – 650 (700) mm. klimatický region MT2, **mírně teplý, vlhký**. Tento klimatický region je charakterizován První kód – **klimatický region** – je u všech BPEJ stejný. Jedná se o kód 5, tedy o

Jedná se o tyto kódy: 5.78.69, 5.68.11, 5.67.01, 5.64.11, 5.50.01, 5.50.11, 5.53.01, 5.53.11, 5.32.14, 5.32.54, 5.37.16, 5.47.00, 5.29.01, 5.29.04, 5.29.11, 5.29.51

Kvitkovice

zmínovaných v této práci a vztahujících se k danému katastrálnímu území

4.3.1 Charakteristika Bonitovaných půdně ekologických jednotek (BPEJ)

pozemků v katastru obce Kvitkovice

4.3 Porovnání nároků vlastníků dle metodiky GAs - homogenita a heterogenita

Použité kódy BPEJ: 52904, 55301, 52911, 56411, 53214, 56701, 53254, 56811, 55001, 55011

Původní návrh obsahuje 18 PK parcelních čísel, nový pouze 5 KN pozemků, proto lze říci, že kritérium zjednodušení pozemkové drzby bylo v tomto případě splněno. Návrhová kritéria byla přetvořena díky vytvoření vlastnických celků z nárokových LV č. 80, LV č. H473, LV č. d184, LV č. d185 a jejich sloučení pod jedno LV č. 80.

Výhon- číslo m ²	Nesměho- váno m ²	Směho- váno m ²	Celkový				Vlastnická				Rozdíly v procentech			
			Práv. m ²	Cena Kč	Vzdál. m	Výměra m ²	Cena Kč	Vzdál. m	Výměra m ²	Cena Kč	Vzdál. m	Výměra	Cena	Vzdál.
7951	0	53160	53160	223378,25	948	61832	241183,16	737	16,31	7,97	22,36			

64 Glejové pudy a oglejené pudy zbazinělé, avšak zkulturněné, na různých zemích i
hornách; středně těžké až velmi těžké, příznivě pro trvalé travní porosty, po odvodnění

5.64.11

1 představuje bezskeletovitou až slabě skeletovitou půdu (kód 0-1), hlubokou až středně
hlubokou (kód 0-1)
0 představuje sklonitost 0 – 3 ° rovinu (kód 0-1) a expozici všesměrnou, tedy bez rozlišení
(kód 0)
67 Gleje modální na různých substrátech často vrstevnaté uložených, v polohách širokých
depressí a rovinných celků, středně těžké až těžké, při vodních tocích závislé na výšce
hladinny toku, zaplavované, těžko odvodnitelné

5.67.01

1 představuje bezskeletovitou až slabě skeletovitou půdu (kód 0-1), hlubokou až středně
hlubokou (kód 0-1)
1 představuje sklonitost 3 – 7 ° mírný sklon (kód 2) a expozici všesměrnou, tedy bez
rozlišení (kód 0)
68 Gleje modální i modální zrašelinělé, gleje histické, černice glejové zrašelinělé na
nivních uloženiích v okolí menších vodních toků, pudy úzkých depressí včetně svahů,
obtížně vymezitelné, středně těžké až velmi těžké, nepříznivý vodní režim

5.68.11

9 představuje bezskeletovitou, slabě skeletovitou půdu až po silně skeletovitou (kód 0-3),
hlubokou, středně hlubokou až mělkou (kód 0-2)
6 sklonitost 12-17° výrazný svah (kód 4) a expozici všesměrnou spíše na jih (JZ-JV)
78 Hluboké strže nad 3 m hloubky - nevhodné pro zemědělskou půdu.

5.78.69

53 Pseudogleje pelické planické, kambizemě oglejené na těžších sedimentech limnického terciernu (sladkovodní svrchnokřídové a tercierní uložení), středně těžké až těžké, pouze ojedinele středně skeletovité, málo vodopropustné, periodicky zamokřené

5.53.01

1 předstává bezskeletovitou až slabě skeletovitou půdu (kód 0-1), hlubokou až středně hlubokou (kód 0-1)

1 předstává sklonitost 3 – 7 ° mírný sklon (kód 2) a expozici všesměrnou, tedy bez rozlišení (kód 0)

50 Hnědé půdy oglejené a oglejené půdy na různých horninách (hlavně žulách, rulách) s výjimkou hornin v HPJ 48, 49; zpravidla středně těžké, slabě až středně šterkovité až kamenité, dočasně zamokřené

5.50.11

1 předstává bezskeletovitou až slabě skeletovitou půdu (kód 0-1), hlubokou až středně hlubokou (kód 0-1)

0 předstává sklonitost 0 – 3 ° rovinnou (kód 0-1) a expozici všesměrnou, tedy bez rozlišení (kód 0)

50 Hnědé půdy oglejené a oglejené půdy na různých horninách (hlavně žulách, rulách) s výjimkou hornin v HPJ 48, 49; zpravidla středně těžké, slabě až středně šterkovité až kamenité, dočasně zamokřené

5.50.01

1 předstává bezskeletovitou až slabě skeletovitou půdu (kód 0-1), hlubokou až středně hlubokou (kód 0-1)

1 předstává sklonitost 3 – 7 ° mírný sklon (kód 2) a expozici všesměrnou, tedy bez rozlišení (kód 0)

i pro ornou půdu

- 5 sklonitost 7-12° střední svah (kód 3) a expozici všesměrnou spíše na sever (SZ-SV)
 středně těžké lehčí s vyšším obsahem grusu, vláhově příznivější ve vlhčím klimatu
 minerálně chudých substrátů, žulách, syenitech, granodioritech, méně ortorulách,
 32 Kambizemě modální eubazické až mezobazické na hrubých zvětralínách, propustných,

5.32.54

- 4 představuje středně skeletovitou půdu (kód 2), hlubokou až středně hlubokou (0-1)
 rozlišení (kód 0)
 1 představuje sklonitost 3 – 7 ° mírný sklon (kód 2) a expozici všesměrnou, tedy bez
 středně těžké lehčí s vyšším obsahem grusu, vláhově příznivější ve vlhčím klimatu
 minerálně chudých substrátů, žulách, syenitech, granodioritech, méně ortorulách,
 32 Kambizemě modální eubazické až mezobazické na hrubých zvětralínách, propustných,

5.32.14

- 1 představuje bezskeletovitou až slabě skeletovitou půdu (kód 0-1), hlubokou až středně
 hlubokou (kód 0-1)
 rozlišení (kód 0)
 1 představuje sklonitost 3 – 7 ° mírný sklon (kód 2) a expozici všesměrnou, tedy bez
 pouze ojedílele středně skeletovité, málo vodopropustné, periodicky zamokřené
 tercierní (sladkovodní svrchnokřídové a tercierní uložení), středně těžké až těžké,
 53 Pseudogleje pelické planické, kambizemě oglejené na těžších sedimentech limnického

5.53.11

- 1 představuje bezskeletovitou až slabě skeletovitou půdu (kód 0-1), hlubokou až středně
 hlubokou (kód 0-1)
 (kód 0)
 0 představuje sklonitost 0 – 3 ° rovinnu (kód 0-1) a expozici všesměrnou, tedy bez rozlišení

- 1 představuje bezskeletovitou až slabě skeletovitou půdu (kód 0-1), hlubokou až středně hlubokou (kód 0-1)
- 0 představuje sklonitost 0 – 3 ° rovinu (kód 0-1) a expozici všesměrnou, tedy bez rozlišení (kód 0)
- 29 Kambizemě modální eubazické až mezobazické včetně slabě oglejených variet, na ruliach, svorech, fylitech, popřípadě žuliach, středně těžké až středně těžké lehčí, bez skeletu až středně skeletovité, s převážujícími dobrými vlahovými poměry

5.29.01

- 0 představuje bezskeletovitou půdu (kód 0) hlubokou (kód 0)
- 0 představuje sklonitost 0 – 3 ° rovinu (kód 0-1) a expozici všesměrnou, tedy bez rozlišení (kód 0)
- 47 Pseudogleje modální, pseudogleje luvické, kambizemě oglejené na svahových (polygenetických) hlinách, středně těžké, ve spodně těžší až středně skeletovité, se sklonem k dočasnému zamokření

5.47.00

- 6 představuje středně skeletovitou půdu (kód 2) a mělkou půdu (kód 2)
- 1 představuje sklonitost 3 – 7 ° mírný sklon (kód 2) a expozici všesměrnou, tedy bez vlhkých oblastí
- 37 Mělké hnědé půdy na všech horninách; lehké, v ornici většinou středně šterkovité až kamenité, v hloubce 0,3 m silně kamenité až pevná hornina; výsušné půdy (kromě

5.37.16

- 4 představuje středně skeletovitou půdu (kód 2), hlubokou až středně hlubokou (0-1) (kód 3)

- 29 Kambizemě modální eubazické až mezobazické včetně slabě oglejňených variet, na ruliach, svorech, fylitech, poprípade žulach, středně těžké až středně těžké lehčí, bez skeletu až středně skeletovité, s převážujícími dobrými vláhovými poměry
- 5 sklonitost 7-12° střední svah (kód 3) a expozici všesměrnou spíše na sever (SZ-SV) (kód 3)
- 1 představuje bezskeletovitou až slabě skeletovitou půdu (kód 0-1), hlubokou až středně hlubokou (kód 0-1)

5.29.51

- 29 Kambizemě modální eubazické až mezobazické včetně slabě oglejňených variet, na ruliach, svorech, fylitech, poprípade žulach, středně těžké až středně těžké lehčí, bez skeletu až středně skeletovité, s převážujícími dobrými vláhovými poměry
- 1 představuje sklonitost 3 – 7 ° mírný sklon (kód 2) a expozici všesměrnou, tedy bez rozlišení (kód 0)
- 1 představuje bezskeletovitou až slabě skeletovitou půdu (kód 0-1), hlubokou až středně hlubokou (kód 0-1)

5.29.11

- 29 Kambizemě modální eubazické až mezobazické včetně slabě oglejňených variet, na ruliach, svorech, fylitech, poprípade žulach, středně těžké až středně těžké lehčí, bez skeletu až středně skeletovité, s převážujícími dobrými vláhovými poměry
- 0 představuje sklonitost 0 – 3 ° rovinu (kód 0-1) a expozici všesměrnou, tedy bez rozlišení (kód 0)
- 4 představuje středně skeletovitou půdu (kód 2), hlubokou až středně hlubokou (0-1)

5.29.04

4.3.2 Posouzení homogenity a heterogenity navržených pozemků pomocí metody GAS

Porovnání nároků vlastníků dle metodiky GAS pro vlastníka č. 1

Označení pozemků	Vým. Celk. (m ²)	Vým. Dotčená (m ²)	Druh poz.	Vým. oceň (m ²)	BPEJ	Členění dle skupin GAS
KN 698/8	6998	6998	Orná	5334	53254	IV. D
KN 269/23	3372	3372	Orná	1226	55001	IV. V. A, B, C, D
				2146	55001	IV. V. A, B
				1664	53214	IV. B, D
				5334	53254	IV. D
Celkem:		10370		10370		

Použité kódy BPEJ: 55001, 55011, 53214, 53254, 56411

Slučování: Ano – bez výhrad

Dle kritérií metodiky GAS jsou navrhované pozemky pro uvedeného vlastníka plně heterogenní a odpovídají požadavkům slučování.

Pozemek p.č 269/23 lze slučovat podle IV. V. A, B skupiny a pozemek s p.č 698/8 lze agregovat díky shodě ve skupině IV. D.

Proto nejsou navrhována žádná omezující opatření a na pozemcích tohoto vlastníka je umožněno, z pohledu metodiky GAS, hospodaření bez omezení.

Porovnání nároků vlastníků dle metodiky GAS pro vlastníka č. 2

Označení pozemků	Vým. Celk. (m ²)	Vým. dotčená (m ²)	Druh poz.	Vým. oceň (m ²)	BPEJ	Členění dle skupin GAS
KN 70/1	64090	64090	Orná	16	55011	IV. V. A, B, C, D
KN 269/22	1926	1926	Orná	19122	55001	IV. V. A, B
				44952	55301	III. A, B
KN 698/12	6602	6602	Orná	1926	55011	IV. V. A, B, C, D
				2012	53254	IV. D
KN 698/18	31999	31999	Orná	4590	53214	IV. B, D
				5896	52904	IV. V. B
				26103	55001	IV. V. A, B, C, D
Celkem:		104617		104617		

Použité kódy BPEJ: 55011, 55001, 55301, 53254, 53214, 52904

Slučování: Ano – bez výhrad

Kritéria homogenity u navržené půdní drůžby tohoto vlastníka byla dodržena, pozemky se slučují podle III, IV, V skupiny GAS.

Označení pozemků	Vým. Celk. (m ²)	Vým. Dotčená (m ²)	Druh poz.	Vým. Oceň (m ²)	BPEJ	Členění dle skupin GAS
KN 269/15	28053	28053	Orná	5608	53254	IV, D
KN 269/24	2700	2700	Orná	15583	55011	III, IV, V, VI, A, B, C, D
KN 698/30	4999	4999	Orná	2700	55001	IV, V, A, B
Celkem: 35752						
35752						

Porovnání nároků vlastníků dle metodiky GAS pro vlastníka č. 4

Pozemek p.č 698/19 je homogenní podle IV, V, B skupiny lokálního GAS. Celého bloku, proto zde nenastává nutnost upravovat hospodárení na celém pozemku.

U pozemku p.č 560/3 výměra jiné skupiny (III, A, B, C, D) tvoří pouze 1,75% výměry homogenní a jejích skupiny III, IV, V je možno bez problémů sloučit. část výměry do TTP, aby bylo zachováno kritérium homogeneity. Ostatní pozemky jsou výměry daného pozemku a zapřičiňuje jeho heterogenitu. Proto je doporučeno převeš tuto s výhradou u pozemku p.č 698/36 VII skupiny GAS C, D lokálních forem, která tvoří 49,2%. Navržená výměra u tohoto vlastníka odpovídá kritérium homogeneity. Pouze

Slučováni: Ano – s výhradou

Použité kódy BPEJ: 55311, 55001, 52904, 53214, 53254, 53716

Označení pozemků	Vým. Celk. (m ²)	Vým. dotčená (m ²)	Druh poz.	Vým. Oceň (m ²)	BPEJ	Členění dle skupin GAS
KN 560/3	67310	67310	Orná	1180	55311	III, A, B, C, D
KN 698/19	12401	12401	Orná	66130	55001	IV, V, A, B
KN 698/36	12246	12246	Orná	2744	52904	IV, V, B
Celkem: 91957						
91957						

Porovnání nároků vlastníků dle metodiky GAS pro vlastníka č. 3

Pozemek p.č 698/12 lze sloučit podle IV, D skupiny GAS a na pozemku p.č 698/18 je možno nalezt shodu u skupin IV, V B dle metodiky genetických skupin.

V případě pozemku p.č 70/1 odlišné IV, V, A, B, C, D skupiny (29,9% výměry se skupinou III, A, B, které lze spolu bez problémů slučovat. nepředstavují při posuzování homogeneity problém, neboť se jedná o skupiny příbuzných půd

Použité kódy BPEJ: 53254, 56411, 55011, 55001

Slučováni: Ano – bez výhrad

Navržena půdní držba tohoto vlastnicka plně odpovídá kritérium homogenity podle zvolené metodiky GAS. Skupiny III, IV, V se dobře slučují a umožňují hospodáření bez výraznějších omezení. Pozemek p.č 269/15 lze slučovat podle IV. D skupiny lokálních forem.

4.4 Porovnání nároku vlastnicku podle kritérií technickohospodářské optimalizace pozemkové držby v katastru Kvtkovice

Posouzení navržených pozemků vlastnicka č. 1

Číslo pozemku	Výměra m ²	Velikost	Tvar	Přístupnost
KN 75/8	2199	4	4	3
KN 144/15	4737	4	4	2
KN 233/9	6284	4	3	2
KN 269/5	404	4	4	4
KN 269/12	2238	4	4	3
KN 269/23	3372	4	4	2
KN 269/26	1725	4	4	3
KN 303	1696	4	4	3
KN 323/3	655	4	4	4
KN 325/1	5964	4	3	2
KN 331/3	141	4	4	4
KN 376/2	1157	4	4	3
KN 399/2	557	4	4	3
KN 399/3	448	4	4	4
KN 400/18	24497	3	2	1
KN 400/48	167	4	4	4
KN 401/4	33551	3	2	3
KN 401/7	8327	4	4	2
KN 401/17	146	4	4	4
KN 401/18	507	4	4	3
KN 424/2	158	4	4	4
KN 424/3	275	4	4	4
KN 464/1	1850	4	4	4
KN 509/6	147	4	4	4
KN 532/1	7280	4	2	2
KN 547/2	521	4	4	3
KN 557	118	4	4	4
KN 560/4	572	4	4	3
KN 561/2	3829	4	4	2
KN 580/1	3408	4	4	2
KN 698/8	6998	4	2	1
KN 698/16	3579	4	2	2
KN 698/17	2246	4	2	3
KN 698/21	377	4	4	4
KN 698/24	2312	4	4	4
KN 698/32	2701	4	2	3
KN 698/33	1334	4	4	3
KN 698/34	1596	4	4	3
KN 698/35	3604	4	2	3

Velikost pozemků u tohoto vlastníka je, dle zvolené metodiky, málo vhodná až nevyhovující.

Da se to zdůvodnit tím, že se jedná o poměrně malý a členitý katastr, kde je velmi obtížné navrhnout větší souvislý blok za současného dodržení návrhových kritérií a respektování nároků ostatních vlastníků.

Posuzujeme-li tvar navrhovaných pozemků, dojdeme k závěru, že je u velkých výměr optimální, postupujeme-li k malým je nevyhovující. Zde opět narážíme na limity velikosti katastru v kombinaci s návrhovými kritérii.

Číslo pozemku	Výměra m ²	Velikost	Tvar	Přístupnost
KN 70/1	64090	3	1	2
KN 75/2	32012	3	1	1
KN 269/6	1352	4	4	3
KN 269/22	1926	4	4	3
KN 410	19556	4	3	2
KN 698/12	6602	4	4	3
KN 698/13	9623	4	2	3
KN 698/18	31999	3	1	2

Posouzení navržených pozemků vlastníka č. 2

Velikost navrhovaných pozemků se jeví, dle hodnotících kritérií, s přihlédnutím k faktu, že jde o oblast pahorkatin a vrchovin, jako nevyhovující.

Toto je možno zdůvodnit tím, že se jedná o vlastníka obec Kvítkovice, která poskytla své pozemky k dispozici projektantovi, za účelem ucelení pozemkové držby v katastru. Proto obdržela, jako výstup z pozemkové úpravy návrh pozemků, které jsou obecně: všechny velikostně nevyhovující, tvarově vyhovuje kritériům obdělávání zhruba 25% pozemků a přístupnost je, přesto, že se jedná většinou o okrajové, zbytkové pozemky, velkou dobrou díky návrhu nové cestní sítě.

KN 765	350	4	4	4
KN 927/2	172	4	4	4
KN 927/3	156	4	4	4
KN 962/2	556	4	4	3
KN 962/5	33	4	2	3
KN 976/1	3749	4	4	4
KN 977	2020	4	4	3
KN 980/2	7093	4	2	2
KN 989/3	2145	4	4	3
KN 989/5	2358	4	4	2
KN 989/9	2147	4	4	3
KN 991/3	5782	4	2	1
KN 992	1594	4	2	2

Posouzením velikosti pozemků tohoto vlastníka je možno dojít k závěru, že dle zvolené metodiky, je málo vhodná až nevyhovující. Da se to ale znovu zdůvodnit tím, že se jedna o poměrně malé a členitý katastr, kde je velmi obtížné navrhnout větší souvislý blok za současného dodržení návrhových kritérií a respektování nároků ostatních vlastníků. Tvar je u větších parcel optimální až vyhovující, u menších nevyhovující. Narážíme zde znovu na limity velikosti katastru v kombinaci s návrhovými kritérii. Přístupnost je, díky požadavku komplexní pozemkové úpravy na zpřístupnění nově navrhované pozemkové držby, poměrně slušná. Pouze u parcelního čísla KN 269/24 je hodnocena jako obtížná.

Číslo pozemku	Výměra m ²	Velikost	Tvar	Přístupnost
KN 269/11	3541	4	2	2
KN 269/15	28053	3	1	1
KN 269/16	22539	3	2	2
KN 269/24	2700	4	4	4
KN 698/30	4999	4	4	3

Posouzení navržených pozemků vlastníka č. 4

Velikost pozemků u tohoto vlastníka je, dle zvolené metodiky, málo vhodná až nevyhovující. Opět se to dá zdůvodnit tím, že se jedná o poměrně malé a členitý katastr, kde je velmi obtížné navrhnout větší souvislý blok za současného dodržení návrhových kritérií a respektování nároků ostatních vlastníků. Tvar navrhovaných parcel je optimální, pouze u parcely č. 560/3 je nevyhovující, ale zde se jedná o dostatečně velký pozemek, aby toto kritérium nebylo limitujícím faktorem zemědělské výroby. Přístupnost na tyto pozemky je dobrá.

Číslo pozemku	Výměra m ²	Velikost	Tvar	Přístupnost
KN 560/3	67310	3	4	2
KN 698/19	12401	4	1	1
KN 698/36	12246	4	1	3
KN 698/37	18018	4	1	3

Posouzení navržených pozemků vlastníka č. 3

Přístupnost je, díky požadavku komplexní pozemkové úpravy zpřístupnit nově navrhované pozemky, poměrně slušná.

V této kapitole budou stručně zrekapitulovány poznatky získané díky zhodnocení návrhu vycleňované půdní držby v zájmovém území KPV Kvitkovic při současném dodržení závazných pravidel pro směnu pozemků, s promítnutím zásad homogenity a posouzení technickohospodářské optimalizace na daných navrhovaných pozemcích.

V zásadě se návrh využití pozemků dle KPV po promítnutí návrhových kritérií a zásad homogenity výrazně neliší, všechny vycleňované pozemky plně, nebo pouze s malými odchylkami odpovídají návrhovému kritériím a zásadám homogenity. Odchylky byly popsány a bud' jejich velikost nepřesahuje povolené limity, nebo byla navržena a popsána nápravná opatření vedoucí k nastolení podmínek pro úspěšné zemědělské hospodářství v katastru Kvitkovic.

Zcela jiná situace nastala při posuzování výstupů KPV pomocí zásad technickohospodářské optimalizace půdní držby. Při promítnutí těchto zásad na nově navržené pozemky bylo shledáno mnoho nedostatků týkajících se velikosti a tvaru. Přístupnost je vcelku dostačující díky síti stávajících nebo navržených polních cest.

Návrh nové cestní sítě a tudíž zpřístupnění nově navržených pozemků je jedním ze základních cílů pozemkové úpravy. Tento cíl byl tedy splněn.

Je nutno dodat, že tato metodika se spíše hodí pro rovinnatý terén nížin, kde jediným limitujícím faktorem je pouze rozchod polních cest v katastru. Proto, v případě Kvitkovic, kde je spíše terén vrchovinový, je uplatnění této metody spíše obtížné.

Nedostatky týkající se tvaru a velikosti je velice těžké odstranit z několika důvodů. Jedná se o malé a velmi členité katastr a majetkově nároky jednotlivých vlastníků jsou příliš nízké na to, aby se zde daly uplatnit zásady technickohospodářské optimalizace v kombinaci s přísnými návrhovými kritérii ceny, výměry a vzdálenosti. Proto nebyla navrhována žádná nápravná opatření.

Dalším důvodem, proč nebylo přikročeno k návrhu nápravných opatření je fakt, že by nutně došlo k reorganizaci půdní držby v katastru a to s velmi nejistým výsledkem v podobě nalezení východiska, které by splňovalo stejným způsobem výše zmíněná návrhová kritéria v kombinaci se zásadami homogenity. V současném návrhu jsou tato kritéria ve shodě a proto je dostačující, když bylo ze zásad technickohospodářské optimalizace splněno kritérium přístupnosti.

Ukolem této práce bylo zhodnotit návrh vyčleňované půdní držby v zájmovém území KPV Kvitkovice při současném dodržení závazných pravidel pro směnu pozemků, s promítnutím zásad homogenity a posouzení technickohospodářské optimalizace na daných navrhovaných pozemcích.

Novum této práce spočívá v propojení daných návrhových kritérií ceny, výměry a vzdálenosti s generelem homogenity pozemků vypracovaného pomocí GAS. Toto propojení je významné z hlediska včlenění této metody z oblasti teorie do praxe.

Vypracovaný generel homogenity by mohl sloužit jako podklad pro projektanta pozemkových úprav v oblasti návrhu nového funkčního a prostorového uspořádání pozemků a mohl by se též stát vhodným doplňujícím materiálem pro metodiku zpracování komplexních pozemkových úprav. Je nasnadě podotknout, že každý projektant by se tímto materiálem měl seznámit a co nejvíce jej využívat ve své zodpovědné práci.

Pokud by platilo pravidlo, že homogenita navržené půdní držby bude součástí výstupu KPV a byla by srozumitelně prostřednictvím LV, nebo protokolu homogenity půdní držby prezentována vlastním, hospodářským subjektem by jistě tomuto generelu homogenity přizpůsobil svou zemědělskou výrobu. Bezsporně by to přispělo k jejímu efektivnějšímu využití.

Na homogenním bloku orné půdy by totiž byly při aplikaci totožných agrotechnických termínů zaručeny stejné podmínky pro porost na celém bloku. Porost by byl na celé ploše rovnoměrný, bez výrazných rozdílů a to by zaručilo vyrovnanost výnosů a následně i příznivější ekonomický efekt.

Vymezení pozemků nebo jejich částí s půdami vhodnými pro TTP by mohlo být zohledněno při zpracování návrhu územního systému ekologické stability. Tyto oblasti by se mohly stát základními stavebními prvky USES a přispěly by k celkovému zvýšení ekologické stability krajiny.

Posouzení homogenity by mohlo být dále využito jako jeden z podkladů pro vymezení zón diferencované ochrany (ZDO), které jsou vymezovány v rámci ochranných pásem (OP) a pásem hygienické ochrany (PHO) vodních zdrojů. Ukolem OP a PHO je ochrana kvality a kvantity vodních zdrojů, a toho může být dosaženo jen důslednou ochrannou půdy a vody.

Na závěr je třeba říci, že úkolem této práce bylo poukázat na význam souladu kritérií homogenity a návrhových kritérií přiměřenosti kvality, výměry a vzdálenosti, a to jak v oblasti návrhu nového uspořádání pozemků (kde je třeba dodržet právě kritéria ceny výměry a vzdálenosti) nebo optimálního způsobu jejich využívání (kritéria homogenity), tak z pohledu ekologické stability území, přičemž by se měly zohledňovat i mimoprodukční funkce půdy.

Proto je nutno říci, že metoda homogenity půdních bloků GAS je vhodným nástrojem v ruce zodpovědného projektanta a její využití by mělo dojít širšího uplatnění nejen mezi odbornou veřejností.

Protože právě uplatnění zásad homogenity při hospodáření může vést k optimálnímu využití potenciálu daného pozemku a vést k maximalizaci výnosů, což v dnešní době představuje jednu z hlavních podmínek k přežití současného zemědělce.

7 Použitá literatura

- BOHÁČ, P., KOLÁŘ, J. *Vyšší geomorfologické jednotky České republiky*. 1. vyd. Praha : Český úřad zeměměřičký a katastrální, 1996. 54 s. ISBN 80-901212-7-6.
- DEMO, M. et al. *Ekologické zásady hospodářena na půdě*. 1. vyd. Nitra : VŠP Nitra, 1991. 226 s. ISBN 80-7137-009-6.
- DUMBRŮVSKÝ, M., MEZERA, J. et al. *Metodický návod pro pozemkové úpravy a související informace. Výstup řešení projektu NAZV ČR EP 0960 996156*. Brno : VÚMOP Praha, 2000. 189 s. ISSN 1211-3972.
- HORAČEK, J., LEDVINA, R., KOUBALÍKOVÁ, J. *Geologie a půdoznalství – Cvičení pro 1. ročník*. 1. vyd. České Budějovice : Jihočeská univerzita – Zemědělská fakulta, 1994. 114 s. ISBN 80-7040-106-0.
- JONÁŠ, F. et al. *Pozemkové úpravy*. 1. vyd. Praha : Státní zemědělské nakladatelství, 1990. 512 s. ISBN 80-209-0106-X.
- JŮVA, K. et al. *Pozemkové úpravy*. 1. vyd. Praha : SZN, 1978. 255 s.
- KOLEKTIV. *Podnebí ČSSR – Tabulky*. 1. vyd. Praha : Hydrometeorologický ústav, 1961. 379 s.
- LEDVINA, R., HORAČEK, J., ŠINDELÁŘOVÁ, M. *Geologie a půdoznalství – Interní studijní texty pro 1. ročníky VZ a PUPN. České Budějovice : Jihočeská univerzita – Zemědělská fakulta, 2000. 203 s.*
- MAŠÁT, K., NĚMEČEK, J., TOMIŠKA, Z. *Metodika vymezování a mapování bonitovaných půdně ekologických jednotek*. 3. vyd. Praha : VÚMOP Praha, 2002. 113 s. ISBN 80-238-9095-6.
- NĚMEC, J. et al. *Půda. Situční a výhledová zpráva*. Praha : Mze ČR, 2003. 81 s. 36 s. příloh. ISBN 80-7084-292-X. ISSN 1211-7692.
- NOVÁK, P. et al. *Půda. Situční a výhledová zpráva*. Praha : Mze ČR, 1999. 58 s. 15 s. příloh.
- RICHTER, R. *Půdní úrodnost*. 2. vyd. Praha : Institut výchovy a vzdělání MZe ČR, 1997. 36 s. ISBN 80-7105-145-4.
- RYBÁŘSKÝ, I., ŠVEHLA, F., GEISSE, E. *Pozemkové úpravy*. 1. vyd. Bratislava : Alfa, 1991. 360 s. ISBN 80-05-00873-2.
- ŠVEHLA, F., VANOUS, M. *Pozemkové úpravy – Úvodní část*. 1. vyd. Praha : ČVUT Praha, 1987. 120 s.

- ŠVEHLA, F., VAŇOUS, M. *Organizace a ochrana půdního fondu*. 1. vyd. Praha : ČVUT Praha, 1991. 143 s. ISBN 80-01-00660-3.
- VÁCHAL, J. *Habitacní práce*. České Budějovice : Jihočeská univerzita – Zemědělská fakulta, 1999. 243 s.
- VÁCHAL, J., MOUDRÝ, J. *Projektování trvale udržitelných systémů hospodářeni*. 1. vyd. České Budějovice : Jihočeská univerzita – Zemědělská fakulta, 2002. 238 s. ISBN 80-7040-536-8.
- Vyhláška Mze č.327/1998 Sb., kterou se stanoví charakteristika bonitovaných půdně ekologických jednotek a postup pro jejich vedení a aktualizaci (ve znění pozdějších předpisů). Zákon č. 231/1999 Sb. o ochraně zemědělského půdního fondu, jak vyplývá ze změn provedených zákonem č.10/1993 Sb. a zákonem č.98/1999 Sb.
- ZEMAN, O. *Petrografie a regionální geologie Českého masivu*. 2.přepřacované vyd. Praha : ČVUT Praha, 1994. 147 s. ISBN 80-01-01178-X.

8 Použité zkratky

APS	Agromomicko – půdní skupiny
BPEJ	Bonitovaná půdně ekologická jednotka
GAS	Geneticko - agromomické seskupení
HPJ	Hlavní půdní jednotka
KPP	Komplexní průzkum půd
KPU	Komplexní pozemková úprava
KR	Klimatický region
k.ú.	Katastrální území
OP	Orná půda
p.č.	Parcelní číslo
TTP	Trvalý travní porost
USES	Územní systém ekologické stability
ZPF	Zemědělský půdní fond

9 Přílohy

Tabulka č.17: Základní charakteristiky klimatických regionů ČR

Kód	KR	charakteristika regionů	Σ t nad 10°C	roční teplo ve °C	Ø roční úhrn srážek v mm	prům. suchých veget. období v %	váh. jistota ve veget.období
0	VT	velmi teplý, suchý	2800-3100	9-10	500-600	30-50	≤0-3
1	T1	teplý, suchý	2600-2800	8-9	pod 500	40-60	≤0-2
2	T2	teplý, mírně suchý	2600-2800	8-9	500-600	20-30	2-4
3	T3	teplý, mírně vlhký	2500-2800	(7) 8-9	550-650 (700)	10-20	4-7
4	MT1	mírně teplý, suchý	2400-2600	7-8,5	450-550	30-40	0-4
5	MT2	mírně teplý, mírně vlhký	2200-2500	7-8	550-650 (700)	15-30	4-10
6	MT3	mírně teplý (až teplý), značně vlhký	2500-2700	7,5-8,5	700-900	0-10	nad 10
7	MT4	mírně teplý, vlhký	2200-2400	6-7	650-750	5-15	nad 10
8	MCH	mírně chladný, vlhký	2000-2200	5-6	700-800	0-15	nad 10

Zdroj: MASĀT, 2002

Tabulka č.18: Sdružený kód kategorie sklonitosti a expozice

Kód	ve °	Sklonitosti		Expozice	
		ve °	charakteristika	Slovní charakteristika	zákl.kat.
0	0-3	rovina	0-1	bez rozlišení	0
1	3-7	mírný sklon	2	- II -	0
2	3-7	- II -	2	jih (JZ-JV)	1
3	3-7	- II -	2	sever (SZ-SV)	3
4	7-12	střední sklon	3	jih (JZ-JV)	1
5	7-12	- II -	3	sever (SZ-SV)	3
6	12-17	výrazný sklon	4	jih (JZ-JV)	1
7	12-17	- II -	4	sever (SZ-SV)	3
8	17-25	příkrý sklon až sráž	5-6	jih (JZ-JV)	1
9	17-25	- II -	5-6	sever (SZ-SV)	3

Zdroj: MASĀT, 2002

- a) Hlavní půdní jednotky zrnitostně středně těžké:
01,02,03,05,(08)+,09,11+(12)+,(14)+,(15)+,(19)+,(42)++, 56, 58++++,60,62++++,
- b) Lokální formy HPJ I. skupiny (4. a 5. číslo kódu BPEJ)- sklonitost + expozice + skeletovitost + hloubka půdy:

◆ **I. Skupina**

Souhrnný přehled seskupení (agregace) jednohlavých HPJ (2.a 3. Číslo kódu BPEJ) a jejich lokálních forem (4.a 5. Číslo kódu BPEJ) uvedených v bonitačních mapách pod společným kódem BPEJ.

Souhrnný přehled agregace BPEJ ve skupinách I – X

Zdroj: MAŠÁT, 2002

Kód	Skeletovitost		hloubka půdy	
	slovní charakteristika	zákl.kat.	Slovní charakteristika	zákl.kat.
0	bezskeletovitá	0	Hluboká	0
1	bezskeletovitá až slabě skelet.	0-1	hluboká až středně hl.	0-1
2	slabě skeletovitá	1	Hluboká	0
3	středně skeletovitá	2	Hluboká	0
4	středně skeletovitá	2	hluboká až středně hl.	0-1
5	slabě skeletovitá	1	Mělká	2
6	středně skeletovitá	2	Mělká	2
7	bezskeletovitá až slabě skelet.	0-1	hluboká až středně hl.	0-1
8	středně až silně skeletovitá	2-3	hluboká až mělká	0-2
9	bezskeletovitá až silně skelet.	0-3	hluboká až mělká	0-2

Tabulka č.19: Sdružený kód kategorie skeletovitosti a hloubky půdy

b) lokální formy HPJ II. Skupiny (4. a 5. číslo kódu BPEJ)

05, 08, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 18+, 19+, 25+, (26)+, 28+, (30), (33)+, 42++, 43++, 44++, 45++, 46++, 47++, 56, 58+++, 62+++

a) hlavní půdní jednotky zrnitostně středně těžké, lehčí, středně těžké:

♦ II. Skupina

() – možnost seskupení HPJ v rámci skutečného výskytu
 + – možnost seskupení HPJ po stanovení hloubky orby
 a zúrodnění podorníci
 ++ – po stanovení hloubky orby, po odvodnění
 nebo vyhledovém odvodnění
 +++ – po odvodnění a rekultivaci. Jinak samostatně
 nebo v seskupení hydromorfních půd

Vysvětlivky:

Zroj: Vachal, 2000

Varianty vzájemně seskupovaných lokálních forem			
A	B	C	D
00	01	10	11
10	11	11	12
12	12	12	13
01	02	40	14
11	13	41	41
02	14	42	42
	04	50	43
		51	44
		52	51
			52
			53
			54

Tab. č.20: Varianty vzájemně seskupovaných lokálních forem ve skupině I

Tab. č.21: Varianty vzájemně seskupovaných lokálních forem ve skupině II.

Varianty vzájemně seskupovaných lokálních forem			
A	B	C	D
00	01	10	11
10	02	11	12
02	04	12	13
10	11	40	14
11	12	41	41
12	13	42	42
	14	50	43
		51	44
		52	51
			52
			53
			54

Zroj: Váchal, 2000

♦ III. Skupina

a) hlavní půdní jednotky zrnitostně těžké – velmi těžké

06, 07, (19)+, (20)+, (53)++, (57, 59)+++, (49)+++, (33),61 ,63)+++, (64)+++, (65)+++, (54)++

b) lokální formy HPJ II. Skupiny (4. a 5. číslo kódu BPEJ):

Tab. č.22: Varianty vzájemně seskupovaných lokálních forem ve skupině III.

Varianty vzájemně seskupovaných lokálních forem			
A	B	C	D
00	01	10	11
01	02	11	12
02	04	12	13
10	11	40	14
11	12	41	41
12	13	42	42
13	14	50	43
22	23	51	44
23	27		51
27			52
29			53
30			54
31			
32			
34			
36			
48+			
50++			
51			
52++			
55			
56			
58+++			
(64)+++			
(65)+++			

Zroj: Váchal, 2000

♦ *IV. Skupina*

a) hlavní půdní jednotky zrnitostně lehké, lehčí, středně těžké, středně lehké:

(04, 05), 16, 17, 21, 22, 23, 27, (29), (30), 31, 32, 34, (36), 48+, 50++, 51, 52++, 55, 56, 58+++ , (64)+++ , (65)+++

b) lokální varianty HPJ IV, skupiny (4. a 5. číslo kódu BPEJ):

Tab. č.23: Varianty vzájemně seskupovaných lokálních forem ve skupině IV.

Varianty vzájemně seskupovaných lokálních forem			
A	B	C	D
00	01	10	11
01	02	11	12
02	04	12	13
10	11	40	14
11	12	41	21
12	13	42	24
21	14	50	31
31	21	51	34
	24	52	41
	31		42
	34		43
			44
			51
			52
			53
			54

Zroj: Váchal, 2000

♦ V. Skupina

a) hlavní půdní jednotky zrnitostně středně těžké, lehčí středně těžké, středně těžké, středně lehké:

18, 19, (22), 24, 25, 26, 28, 29, 30, (33), 35, (36), 48++, 50++, 56, 58+++; (64)+++; (65)+++

v případě styčného výskytu i HPJ 08, 10, 11, 12, 13, 14, 15 dle klimatických regionů
 B) lokální varianty HPJ V, skupiny (4. a 5. číslo kódu BPEJ):

Tab. č.24: Varianty vzájemně seskupovaných lokálních forem ve skupině V.

Varianty vzájemně seskupovaných lokálních forem			
A	B	C	D
00	01	10	11
01	02	11	12
02	04	12	13
10	11	40	14
11	12	41	21
12	13	42	24
21	14	50	31
21	21	51	34
31	24	52	41
	31		42
	34		43
			44
			51
			52
			53
			54

Zroj: Vachal, 2000

♦ VI. Skupina

a) hlavní půdní jednotky zrnitostně velmi těžké – těžké, těžké:

20, 24, (26), (49)++, (55)++, (54)++, (59)+++, (64)+++, (56)+++

b) lokální formy HPJ VI. Skupiny (4. a 5. číslo kódu BPEJ):

b) lokální formy HPJ VII. Skupiny (4. a 5. číslo kódu BPEJ)

37, 38 (včetně BPEJ a posledním dvojitým kódem 04,14, nebo 44, 54). HPJ 39 do sklonitosti 12°, tj. lokální forma 09, 19, 49, po rekultivaci. Jinak samostatně pro jiné využití. Limitujícím faktorem této skupiny obsah skeletu a hloubka půdy.

a) hlavní půdní jednotky zrnitostně lehké - lehké, středně těžké, středně těžké - těžké:

♦ VII. Skupina

Zroj: Vachal, 2000

Varianty vzájemně seskupovaných lokálních forem			
A	B	C	D
00 01 11	01 04 11 13 14	11 41 51	11 13 14 41 44 51 54

Tab. č.25: Varianty vzájemně seskupovaných lokálních forem ve skupině VII.

- a) hlavní půdní jednotky zrnitostně lehké-lehčí, středně těžké, středně těžké – velmi těžké:
39, 40, 41. Limitujícím faktorem této skupin je sklonitost terénu (12 – 17° i nad 17°- kód sklonitosti a expozice 8). U HPJ 39 od sklonitosti 3, tj. 7°.
- b) lokální formy HPJ VIII. Skupiny (4. a 5. číslo kódu BPEJ)

♦ VIII. Skupina

Lokální formy 09, 19, 49 zařadit jen po rekultivaci

Zroj: Váchal, 2000

Varianty vzájemně seskupovaných lokálních forem			
A	B	C	D
04	14	04	14
14	44	14	15
09	54	15	16
	19	16	44
		19	45
			46
			54
			55
			56
			19
			49

Tab. č.26: Varianty vzájemně seskupovaných lokálních forem ve skupině VII.

Zroj: Váchal, 2000

Varianty vzájemně seskupovaných lokálních forem	
B	01 11 13
D	11 13 41 43

Tab. č.28: Varianty vzájemně seskupovaných lokálních forem ve skupině IX.

b) lokální formy HPJ IX. Skupiny (4. a 5. číslo kódu BPEJ)

Nepříznivý a neupravený vodní režim. Obtížně proveditelné meliorační úpravy. Po zlepšení vlhkostních poměrů a po rekultivační možnosti seskupování do jednotlivých skupin na základě zrnitostního rázu a terénních poměrů.

Hydromorfni půdy

66, 67, 68, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, -

a) hlavní půdní jednotky bez rozlišení zrnitosti:

♦ IX. Skupina

Zroj: Váchal, 2000

Varianty vzájemně seskupovaných lokálních forem	
G	67 68 77 78 49 69
H	49 69 79 89 99

Tab. č.27: Varianty vzájemně seskupovaných lokálních forem ve skupině VIII.

◆ **X. Skupina**

a) Hlavní půdní jednotky mělkých a hlubokých strží, zrnitostně středně těžké – velmi těžké: 39, 77, 78

b) lokální formy HPJ 4. a 5. číslo kódu BPEJ nejsou v X. skupině členy.

Příklady přibližné homogenity půdních bloků dle tabulek utvořených skupin I. – X.

Příklad 1:

BPEJ	1.01.00
	1.02.00
	1.02.12
	1.10.10

Homogenita zajištěna podle I. skupiny HPJ a skupiny A lokálních forem.

Příklad 2:

BPEJ	3.06.10
	3.07.40
	3.20.11
	3.20.41

Homogenita zajištěna podle III. skupiny HPJ a skupiny C lokálních forem.

Příklad 3:

BPEJ	7.37.16
	7.37.45
	5.27.14
	5.27.44

Homogenita zajištěna podle VII. skupiny a skupiny F lokálních forem.